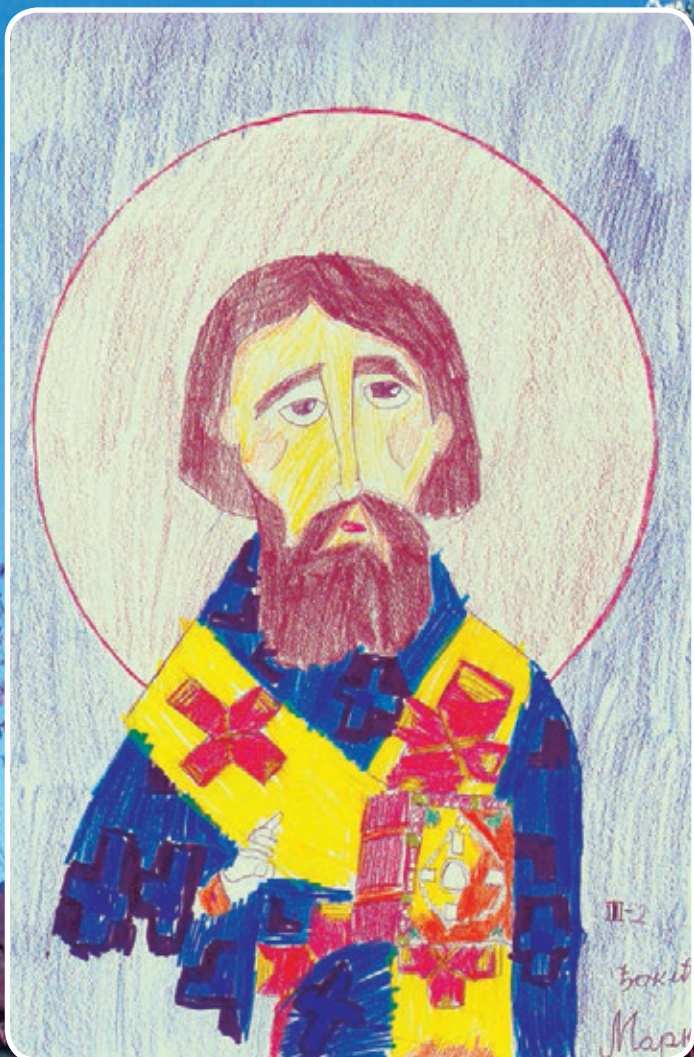

СВЕТОСАВАЦ

ЛИСТ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "СВЕТИ САВА" БАЈИНА БАШТА, БРОЈ 11, ЈАНУАР 2018

СВЕТОСАВАЦ

Лист ОШ „Свети Сава” Бајина Башта
Бр. 11, јануар 2018. године

Издаје:
ОШ „Свети Сава” Бајина Башта

За издавача:
Директор: Митар Јовић

Главни и одговорни уредник:
професор Соња Ђоровић,

Ученичка редакција:
Редакција: Тања Јовановић 7/4, Нела Бошковић 7/4,
Јована Јоксић 7/4, Јана Марковић 7/4, Јована Ђукановић
7/3, Милица Тешић 6/3, Маријана Леонтијевић 7/4,
Александра Тошић 7/4, Ирена Маринковић 5/3 и
Александра Петковић 5/3

Службени сарадници:
наставници и учитељи

Дизајн њелом и њијрема:
Стеван Ђато Ђатић, Бајина Башта

Штампа:
Штампариа **LINEA** Бајина Башта

Тираж: 600 примерака

На Интернету:
www.ssavabb.rs
e-mail: svetosavac@ptt.rs

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги читаоци,

Време од прошлог броја изнедрило је новости у школи и шире. Настојали смо да забележимо догађаје вредне пажње. Чланови редакције ревносно су интервјуисали наставнике и друге ученике. Надамо се да ће вас нови „Светосавац“ забавити, информисати и орасположити. Позив за сарадњу отворен је. Пуно успеха!

Уредник Соња Ђоровић

О МИШЉЕЊУ

- Ми не треба, уопште узев, да прихватимо мишљења других на поверење, већ да размислимо и просудимо сами.

Џон Лок, енглески филозоф

- Претерано добро мишљење које човек има о себи је дадиља свих погрешних мишљења, било јавних било приватних.

Мишел де Монтиен, француски филозоф

- Ко пева, зло не мисли, ко мисли није му до певања.

Душан Радовић, књижевник и новинар

Тамара Јовановић 1/4

Кристијана Сисајевић 2/1

Ученичка редакција

ШКОЛСКА СЛАВА - САВИНДАН 2017

Дејал са приредбе

Распевана младоси

Светосавље је пројрес

Директор школе

Црквени старишина

Традиција

Учесници приредбе

Хор

Чланови хора

МАРИЈА ЈОВАНОВИЋ, ПЕДАГОГ

♦ *Зашто сте одабрали овај посао?*

Пре свега посао педагога сам одабрала, јер су фокус мог интересовања деца/ученици.

Наиме интересује ме како усмерити и организовати образовно-васпитну активност ученика с обзиром на чињеницу да је сваки ученик индивидуа за себе. Другим речима, на који начин им приближити градиво из различитих научних области, подстаћи их на учење, односно, самоучење. Заправо, како их научити да на ефикасан и функционалан начин користе различите врсте учења, у свакодневном животу, а самим тим их оспособити за самосталан живот у заједници. Ово су само нека од многих питања која окупирају моју пажњу и увек ме враћају на предмет мога интересовања, односно, децу/ученике.

♦ *Шта вам се свиђа код овог посла?*

Свиђа ми се што посао педагога није монотон, што увек нешто можете да научите, што морате да будете у току са сазнањима из своје области и области из других сличних струка. Поред тога, свиђа ми се што сам део школског колектива, што учим да сарађујем и радим са другима, што учествујем у остваривању образовно-васпитних циљева школе. Самим тим, тимски се учи, планира и организују различите школске активности. Такође, свиђа ми се што има доста контакта, првенствено са децом-ученицима, јер кроз комуникацију са њима упознаје се са начином функционисања, процесима и фазама, њиховог развоја као и проблемима кроз које пролазе током основношколског циклуса образовања и васпитања. Другим речима, посао педагога је такав, да захтева константан рад на себи, односно, захтева да се константно стручно усавршава.

♦ *Са каквим проблемима се срећате на послу?*

Најчешћи проблеми са којима се сусрећем на послу су проблеми са учењем и проблеми у понашању ученика. Проблеми са учењем најчешће се јављају услед одлагања учења тј. нередовног учења, због лошег поређеног времена за учење, због неразумевања саме материје која се учи, због незаинтересованости за учење односно слабе мотивације за учење при чему ученици најчешће не виде корисност и функционал-

ност градива које уче. Код проблема са понашањем ученика најчешће је реч о недисциплинованости која се јавља у виду ометања наставе, неслушања на часовима, непоштовања правила понашања у учионици и у школи.

♦ *Да ли сматрате да би деца требало да буду омишљени кад причају са вама?*

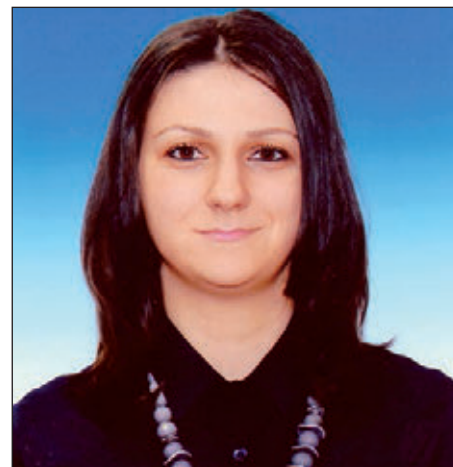
Да! Како би се решио проблем који ученици имају, неопходно је да у разговору са педагогом буду отворени и искрени. На тај начин се ствара добар однос између ученика и педагога. Наиме, мање нам треба времена да се бавимо питањима узрока неког проблема, већ се бавимо питањима, начинима решавања проблема. Битно је да ученици не долазе код педагога на разговор као по "казни", већ да исти схвате као једну од карика пружања помоћи у образовно-васпитном раду са њима.

♦ *Да ли сматрате да деца треба одмах да Вам се обраће ако имају проблем?*

Зависи од врсте проблема који ученици имају. Наравно, ако осете или имају потребу да разговарају са педагогом могу се обратити кад год им се укаже прилика. Такође, сматрам да ученици треба да се обрате родитељима, учитељима и одељенским старешинама како би решили проблем који имају, односно покушати решити проблем на нивоу одељења. У зависности од тежине проблема ученика укључује се педагошко-психолошка служба или директор.

♦ *О чему разговарате када Вам се деца обраће, како их саветијуете?*

Све зависи од врсте проблема које ученици имају. Најчешће саветодавни рад педагога је везан за проблеме учења. Прво ученике питам из којих предмета имају негативну оцену, због чега имају негативну оцену, како уче, колико уче и слично. Затим им на конкретној лекцији, тј. наставној јединици покажем како да напаве план учења. Ишчитају прво, уоче главне појмове, поделе градиво на мање целине, ишчитавају део, постављају питања везана за тај део, преслишавају се и уче део по део, односно, лекцију у целини. Важно је да ученик уочи базичне појмове у лекцији и повеже са осталим појмовима из тематске целине. Најчешће су ти појмови истакнути, односно

Марија Јовановић

написани великим, подељаним словима. Такође, укажем им на важност повезаности текстуалног дела са осталим најчешће сликовним делом лекције, јер се тиме повећава јасноћа, очигледност и конкретност прочитаног, а самим тим градиво се брже и боље памти. Поред тога, уколико природа саме наставне области дозволи,4 покажем им како да користе и праве неке од техника учења: дијаграме, схеме и табеле. Унапред поменуте технике учења доприносе бољој ученичкој организацији учења приликом процеса учења.

♦ *Да ли волите овај посао?*

Наравно. Сматрам да је немогуће бавити се децом, а притом не волети рад са њима. У раду са децом је неопходно познавати етапе њиховог развоја и у складу са њима водити образовно-васпитни рад, неопходно је пружити им подршку и помоћ у процесу развоја, а надасве разумети, прихватити и уважити их као личности.

♦ *Да ли је ваш посао тежак, да ли је занимљив?*

Јесте. Посао педагога је прилично комплесан и одговоран. Управо, занимљивост овог посла је у сложености истог. Никад не знате какав ће бити исход решења неког проблема, јер је сваки човек индивидуа за себе. Ми покушавамо да различитим начинима дођемо до остварења заједничког циља, али да ли ће до њега доћи зависи првенствено од нас самих. Заправо, реч је о томе да свако од нас решава проблем. Није потребно само да схвати да га има, већ је потребно и да се понаша у складу са тим схватањем.

Редакција

ЗОРИЦА БОДИРОГА

- Најважнија улога математике је то што она убрзава ментални развој детета

♦ *Да ли Вам је математика била омиљени предмет у основној школи?*

Да, али сам поред математике јако волела и физику и српски језик.

♦ *Колико година предајете математику?*

Математику предајем већ осамнаест година.

♦ *Да ли сте задовољни радом ученика?*

У одељењима у којима сада предајем има добрих ученика, али има и оних који би сигурно постигли много бољи резултат када би уложили више труда.

♦ *Да ли сте предавали још нешто осим математике?*

Не, предајем само математику.

♦ *Коју школу сте похађали?*

Ако мислите на основну школу, завршила сам основну школу „Михаило Бјелковић“ у Сребреници.

♦ *Многим ученицима је математика тешка, на који начин математика може бити занимљива?*

Тешке су нам оне ствари које не разумемо. Ако се ученик труди да разуме, пажљив је на часу и увек пита наставника оно што му није јасно, сигурно ће препознати чари математике. Што је више разумемо, она је све занимљивија и лепша.

♦ *Да ли сте задовољни радом у школи?*

Зорица Бодирога са школском екипом

Да, веома волим рад са децом.

♦ *Зашто је математика важан предмет за ђаке?*

Осим тога што их садржаји уводе у свет науке и помажу им да разумеју остале науке и оспособе за даље школовање, најважнија улога математике је то што она убрзава ментални развој детета. Ученик помоћу математике учи да логички размишља, просуђује и доноси одговарајући закључак и у свакодневном животу. Такође, математика помаже у развијању способности концентрације.

♦ *Да ли волите свој посао?*

Да, волим математику и волим рад са децом, тако да је ово прави посао за мене.

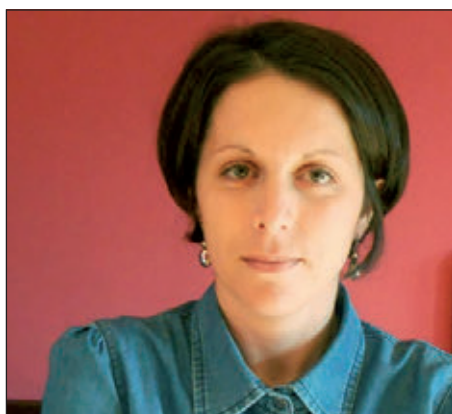
♦ *Да ли имате неки хоби?*

Волим да читам. Слободно време углавном користим да прочитам неку добру књигу или одем у шетњу у природу.

Анђела Пајић 7/4 и Маријана Леончијевић 7/4

ТИХАНА ПУРИЋ, ПРОФЕСОР БИОЛОГИЈЕ

- Мислим да је најбитније да особа воли посао којим се бави

Тихана Пурић

♦ *Колико дуго радите?*

Радим осам година у ОШ „Свети Сава“ и у гимназији „Јосиф Панчић“.

♦ *Свиђа ли Вам се посао?*

Задовољна сам послом који радим. Мислим да је најбитније да особа воли посао којим се бави.

♦ *Који предмет Вам је био омиљени у основној школи?*

Биологија, а поред биологије волим хемију и математику.

♦ *Да ли бисте волели да предајете још неки предмет?*

Не.

♦ *Како сте се определили за биологију?*

Сматрам да је рад са децом одговоран и леп позив. Занимале су ме природне науке, па сам се определила да будем наставница биологије.

♦ *Како се правилно учи биологија?*

Пажњом и активношћу на часу. Посматрањем одређених појава у природи и посматрањем и праћењем процеса који се у њој дешава. Када учимо из уџбеника, веома је важно обратити пажњу на слике које се налазе у склопу лекције.

♦ *Коју сте средњу школу и факултет завршили?*

Гимназију „Јосиф Панчић“ природно-математички смер и природно-математички факултет у Крагујевцу.

♦ *Какав сте ученик били у основној школи?*

Одличан.

Јоксид Јована 7/4, Нела Бошковић 7/4, Анђела Ђукановић 8/4 и Јана Марковић 7/4

МАТЕМАТИЧАРИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ ТРЕЋИ НА „ДРИНСКОМ МАТЕМАТИЧКОМ КУПУ ОСНОВНИХ ШКОЛА“

ОШ „Свети Сава“ организовала је са Друштвом математичара Бајине Баште „Дрински математички куп основних школа“ у хотелу „Бели бор“ на Тари. Такмичење је одржано 29. маја 2017. Учествовало је осам школа из Бајине Баште, Братунца, Вишеграда, Љубовије и Сребренице. Чланови екипа од четири ученика (по један из петог, шестог, седмог и осмог разреда) решавали су по шест задатака. Екипа наше школе трећепласирана је у коначном поретку. Победила је екипа ОШ „Рајак Павићевић“ из Бајине Баште.

Такмичење је одржано у оквиру манифестације МЗМај месец математике под покровитељством Центра за промоцију науке.

Награде за најуспешније екипе донирали су ДМС, ЦПН и ББ Комерц из Бајине Баште, а ручак за учеснике такмичења обезбедила је ХЕ Бајина Башта.

С.Ћ.

БИЉАНА САВЕЉИЋ, ПРОФЕСОР

- Посао сваког наставника је веома захтеван јер је свако дете прича за себе

♦ *Колико дуго се бавите овим послом? Колико година предајете у овој школи?*

Као наставник српског језика радим око 14 година, а од тога 13 у овој школи.

♦ *Да ли сте радили само у школи? Имате још неки посао или хоби?*

Радила сам и као новинар у једном листу за образовање у Црној Гори – „Просветни рад“. Било је то занимљиво искуство из више разлога. Научила сам много о начину на који настаје један часопис, посматрала просвету из неког другог угла, упознавала различите људе... Што је најважније, делимично сам остварила свој тинејџерски циљ да postanем новинар. На време сам схватила да ми се тај посао не свиђа превише и да ми више одговара посао у школи.

У слободно време волим да се бавим цвећем.

♦ *Ко је Вама предавао српски језик у основној школи?*

Имала сам више наставница и од сваке сам нешто ново научила. Предавале су ми Гоца Павићевић, Ратомирка Петковић, Мира Росић, Грозда Јанковић, Јела Ђуричић.

♦ *Шта је утицало на то да се одредите за посао наставнице?*

Увек сам волела да се „играм школе“ (као већина девојчица). Онда сам заборавила да треба да се одрасте и ради неки озбиљан посао и наставила сам да се играм све до сада.

А сад озбиљно: у школи сам највише волела српски (поред, енглеског) и ту сам била успешнија него у осталим предметима и због тога сам уписала Филолошки факултет у Београду. У почетку сам као већина младих маштала о неком узбудљивом послу (послу спортског новинара или новинара културне рубрике), који подразумева да се стално путује, комуницира са различитим људима (тада ми је били битно да то буду познате личности)... Наравно, кад добијеш диплому професора српског језика, много је већа вероватноћа да се запослиш у школи, него да добијеш прилику да самостално уређујеш културну или спортску рубрику, и да добијеш позамашан буџет за путовања по светским центрима. И тако се ја нађох у школи. Срећом, посао наставника ми се свидео, а и временом сам схватила да тај свет познатих није вреднији од мог света малих-великих људи.

♦ *Која вам је омиљена књига?*

Тешко ми је да одговорим на ово питање и да издвојим једну књигу јер заиста волим да читам и то различите жанрове и веома различите писце, од ненадмашних Андрића и Селимовића, преко романтичне Џејн Остин, до савремених прича Михаила Пантића и оштрог, ироничног Марчела. Издвојићу оне књиге којима се стално враћам: Егзиперијев „Мали Принц“, „Тврђава“, Меше Селимовића, „Хороскоп“ Мике Антића (и све остале његове књиге), „Боље бити ветар него лист“, Мајде Ријавец и Дубравке Миљковић (примењена психологија), „Београде, добро јутро“, Душка Радовића, драма „Пигмалион“, Бернарда Шоа.

Највише волим књиге који ме у једном тренутку засмеју, а у другом натерају на плач. Летос сам прочитала један симпатичан тинејџерски роман Јасминке Петровић „Лето кад сам научила да летим“ који је управо такав, па вам га препоручујем.

Ових дана сам прочитала један необичан роман - „Момо“, Михаела Ендеа, који ме баш „дирнуо“ и подстакао на размишљање и преиспитивање сопствених ставова. „Момо“ је, како каже писац, бајка о стварности. С једне стране, Енде жели да нас забави кроз необичну причу о чупавој девојчици Момо, која има (већ заборављену?) моћ да саслуша шта јој људи говоре и показује да је за право пријатељство довољна машта и мало слободног времена (оног „неструктурираног“, како се у психологији каже). А, заправо, иза бајковитог уметничког света открива се сурова стварност и поставља питање како трошимо своје драгоцене време.

Књига је објављена 1973. године, када су савремене технологије и брзи темпо живота били тек у зачетку, па сам се питала шта би тек Енде рекао о данашњим „крадљивцима времена“.

Књига је намењена и деци и одраслима. Вреди прочитати јер је - опомиње нас Енде - „време живот, а живот станује у срцу“!

♦ *Какав је значај наставе српског језика у основној школи?*

Сваки предмет има значајну улогу у формирању личности детета, а српски језик је у основи многих, почев од описмењавања и самосталног читања до развијања критичког мишљења. Много је важно да дете добро чита (и са разумевањем) и да стално усавршава

Биљана Савељић

ва ту вештину јер од тога зависи успех у другим предметима. Дете које има проблема са читањем, најчешће има проблема са већином предмета јер му много времена треба да прочита лекције и најчешће губи вољу за учењем. Затим, да бисмо научили страни језик, морамо познавати свој сопствени. Значајна је и васпитна улога књижевности – текстови које радимо на часовима (без обзира да ли нам се свиђају или не) имају улогу да нас подстакну на размишљање...

Важно је да богатимо свој речник (читањем и писањем) јер ми се понекад чини да губимо битку са англосрпским, „осакаћеним“ језиком (речи су скраћене, речник осиромашен). Културно понашање и лепо изражавање понекад се изгубе у мору свеопштег простаклука. Дешава се да дете није ни свесно да то што говори није лепо и пристojно само зато што су неке ружне речи и ружни обрасци понашања присутни у свим медијима који, нажалост, имају много већи утицај од наставника.

♦ *Чули смо да сте Ви уређивали прве бројеве „Светосавца“. Да ли Вам се свиђају последњи бројеви?*

Када сам почела да радим у школи, директорка је, знајући да имам искуства у новинарском послу, предложила да обновимо школски лист који се звао „Мозаик“ и тако смо покренули нови лист школе и назвали га „Светосавац“. Било је то 2005. године. Ја сам уређивала само прва три броја јер је то заиста била превелика обавеза за мене, уређивање листа је успешно наставила професор Соња Ћоровић и баш те године „Светосавац“ је добио награду.

У „Светосавцу“ има веома занимљивих текстова и веома је значајан јер „памти“ занимљиве и важне догађаје из живота наше школе.

♦ **Да ли, поред школе, волите да се бавите неким спортом?**

Увек сам волела спорт (физичко ми је било један од омиљених предмета, наравно), али сад немам баш много времена за неко озбиљније бављење спортом. У слободно време возим бицикл, а са децом играм кошарку и одбојку, лети уживам у пливању.

♦ **Да ли је посао наставника српског захтеван?**

Иако људима са стране то не изгледа тако, посао сваког наставника је веома захтеван јер је свако дете прича за себе, па посао често „носимо са собом“ и после радног времена. Посао наставника српског подразумева много различитих активности. Мени је најтеже оцењивање писмених задатака јер сваки задатак треба прочитати више пута, неке дешифровати (јер често ни сами ученици не знају шта су написали), изборити се са интернетом и „армијом локалних сарадника“ на домаћим и писменим задацима, и тек онда што објективније оценити. Колико год се трудила, оцене од један до пет нису увек довољне за објективно оцењивање.

Ту су наравно и секције, припреме за такмичења из граматике и рецитовања, припрема светосавске

приредбе. Све то одузима доста времена и енергије, неретко и живаца, али морам да признам да је све то занимљив изазов и често најлепши део мог посла.

♦ **У ком разреду је српски језик најтежи?**

У петом разреду је тежак због падежа и три „дебеле“ лектире које су за већину деце тешко савладива препрека. Сама граматика је најтежа у шестом разреду јер тада учимо три велике области које су основа граматике – творбу речи, гласовне промене и глаголске облике, па још придевске заменице. Ко то успешно савлада, скоро да може рећи да зна граматiku српског језика.

♦ **Да ли би деца требало да иду на такмичење из српског и какви су резултати на такмичењима?**

Деца треба да иду на такмичење ако то заиста желе. Од самог такмичења важнија је припрема која подразумева гомилу задатака које урадимо, тако да та деца савладају градиво много боље од осталих. Увек има деце која постижу изузетне резултате, али није само резултат мерило знања. Дешава се да тестови буду тако тешки да деца и не постигну резултате какве заслужују. Ја

се трудим да своје ђаке охрабрим и да им не стварам притисак... Надам се да успевам у томе.

♦ **Која Вам је генерација остала у сећању?**

Свака генерација је по нечему посебна и тешко ми је да издвојим неку. Први пут сам радила у школи 1997. и то су одрасли људи, неки су ми колеге. Више памтим оне којима сам предавала све четири године, али памтим и оне којима сам предавала и само неколико месеци. Лепо је кад сретнем своје бивше ученике и видим да су постали одговорни људи. Трудим се да памтим лепе ствари. За четири године прођемо много тога заједно, па буде ту лепих, али и оних мање лепих тренутака. Трудим се да ове друге заборавим или да им се са дистанце насмејем. Најрадије се сећам оних часова на којима су ученици били креативни, саосећајни, када су показали да су одговорни, добри људи... Увек се издвоје и неки појединци изузетни по нечему, било да је то знање, духовитост, поштење... Памтим приредбе, припреме за такмичења јер су то тренуци кад можемо да будемо мало опуштенији, а самим тим и креативнији...

Тајјана Максимовић 6/4

ТАТЈАНА ЂУРИЋ

- Много је начина на који се може побољшати ниво познавања енглеског језика

♦ **Какав бисте савет дали ученицима?**

Ако желе да побољшају културу изражавања на матерњем језику и буду успешнији у учењу страних језика, неопходно је да више читају.

♦ **Да ли бисте волели да предајете руски или немачки?**

Имајући у виду да и енглески и немачки језик спадају у групу германских језика, можда бих радије предавала руски језик који припада словенским језицима.

♦ **Који уџбеник је, по Вама, бољи - „Messages“ или „Hot spot“?**

Оба уџбеника имају своје добре стране, мада мислим да је „Hot spot“ мало сажетији.

♦ **Да ли је корисно увођење енглеског језика од првог разреда?**

Свакако да јесте, обезбеђује ученицима континуитет у усвајању енглеског језика током читавог основног образовања.

♦ **Који разред је најтежи за учење енглеског језика?**

Судећи по успеху ученика, рекла бих да је то пети разред.

♦ **Колико је важно у савременом свету знање енглеског језика?**

Сувишно је наглашавати чињеницу од коликог је то значаја у данашње време. Довољно је рећи да је то неопходно.

♦ **Да ли бисте волели да радијте још нешто осим што предајете енглески?**

Волим цвеће, али и животиње. Посебно псе, тако да би ми неко друштво за заштиту животиња савршено одговарало.

♦ **Имајте ли ученике које припремате за такмичење?**

Да, увек има заинтересованих ученика. Такмичење из страних језика се организује тек у осмом разреду, али часови додатне наставе се одржавају од седмог разреда, па се до такмичења искристалише ко је од ученика пријављених за додатну наставу озбиљно схватио овај вид образовно-васпитног рада и највише напредовао.

♦ **Да ли сте задовољни својим успехом?**

Бојим се да је то немогуће. Увек може боље.

Тајјана Ђурић

♦ **На који начин ученици могу да побољшају учење енглеског језика?**

У савремено доба, када скоро свака особа има приступ интернету, много је начина на који се може побољшати ниво познавања енглеског језика, почевши од разних речника, тестова, аудио и видео записа, музике и филмова на енглеском језику, до ћаскања са изворним говорницима енглеског језика.

Јована Јоксич, Нела Бошковић, Јована Букановић, Јана Марковић и Анђела Пајић

ЈОВАН ИВАНОВИЋ, ЋАК ГЕНЕРАЦИЈЕ

♦ Какав је осећај бити ђак генерације?

Бити ђак генерације је предиван осећај. Кад си ђак генерације осећаш се презадовољно јер си баш ти, својим трудом и залагањем, дошао на прво место у својој генерацији. Али, морам рећи да се од ђака генерације пуно очекује, а та очекивања није увек лако испунити, али ћу ја дати све од себе да их испуним.

♦ Коју си школу уписао и где?

Уписао сам природно-математички смер Гимназије „Јосиф Панчић“ у Бајиној Башти.

♦ Ко ти је сада разредни сарадник?

Разредна ми је професорка математике Јелена Стојкановић.

♦ Свиђа ли ти се школа коју си уписао и зашто?

Веома ми се свиђа школа коју сам уписао. Професори добро преносе знање и коректни су. Такође и друштво је одлично, и као конкуренција и као пријатељи. Природно-математички смер гимназије сам уписао зато што сам знао да желим да се бавим неком природном науком, али

Јован Ивановић

нисам знао тачно којом. Гимназија ме може припремити за било коју науку, па ми је то и било логично.

♦ Који ти је омиљени предмет у средњој школи?

Омиљени предмет ми је физика. Стварно волим да решавам задатке из физике, а и физика је дивна наука која се може применити и у осталим наукама. Такође, волим и ликовно јер волим да цртам и математику јер ме покреће на размишљање.

♦ Чиме се бавиш у слободно време?

У слободно време волим да цртам. Једноставно седнем, опустим се и

пустим машту да ми покреће руку. Тако и растеретим мисли. Кад год стигнем, бавим се спортом, било да је то кошарка, фудбал или пак стони тенис. Тренирам и аикидо, читам и излазим са друштвом у град.

♦ Учествујеш ли на неким такмичењима у школи?

Тренутно, не. Тек је прво полугодиште и још нису почела такмичења, али планирам да идем на такмичења из математике, физике и можда из хемије.

♦ Да ли си члан неке секције?

Да, тренутно певам у хору, али планирам да се ангажујем и око других секција.

♦ Која ти је омиљена књига?

Доста читам и не знам да ли бих могао да издвојим једну књигу. Када сам био мали, читао сам књиге из библиотеке за децу. Ипак бих можда могао издвојити књигу „Хари Потер“. Како сам се поласком у гимназију уписао у одељење за старије, почео сам да читам књиге као на пример „Вечни муж“ и „Записи из подземља“ од Достојевског, „Нечиста крв“ од Боре Станковића, „Антигона“ (Софокле)... Свака од њих ми се баш свидела.

Редакција

Анђела Јовановић 2/1

Јелена Леонјевевић 2/3

Милица Зарић 2/3

Марко Марковић 2/1

ДОДЕЉЕНЕ ВУКОВЕ ДИПЛОМЕ

У четвртак 22. јуна у школском холу свечано су додељене Вукове дипломе и похвале за изузетне резултате у појединим наставним дисциплинама. Ученицима су се дирљивим речима обратиле разредне старешине: Да-

нијела Зарић, Милош Росић, Зорица Бодирога и Драгана Јевђенић. Директор школе Митар Јовић поздравио је ученике пригодним говором. „Нема успеха без труда“, истакао је Јовић.

Носиоци Вукове дипломе ове године су:

Јован Ивановић, Михаило Марковић, Јован Јевђић, Теодора Милошевић, Марија Тимоњијевић, Никола Мишировић и Михаило Јездић.

Њах генерације, **Јован Ивановић**, захвалио је присутнима на подршци током школовања.

Вуковцима и осталим осмацима желимо пуно успеха у даљем школовању и животу!

С.Ђ.

Игор Савић 2/1

Марко Марковић II 2/1

Милица Маринковић 2/3

Милица Зарић 2/3

РЕЗУЛТАТИ СА ТАКМИЧЕЊА ШКОЛСКЕ 2016/2017

ПРЕДМЕТ	УЧЕНИК	РАЗРЕД	РАНГ ОПШТИНСКО	РАНГ ОКРУЖНО	РАНГ ДРЖАВНО	НАСТАВНИК
СРПСКИ ЈЕЗИК	Марко Радивојевић	V	II	II		Биљана Савелић
	Андријана Југовић	V	III	II		Биљана Савелић
	Александра Секулић	V	III	/		Мирјана Јовановић
	Анђела Ивановић	V	III	/		Биљана Савелић
	Марина Танасијевић	V	III	/		Мирјана Јовановић
	Михаило Миличић	VI	III	I		Милета Ведрана
	Ена Савелић	VI	III			Мирјана Јовановић
	Његош Николић	VII	II	II	III	Јелена Ивановић
	Сара Пуртић	VII	III	II		Биљана Савелић
	Јована Ивановић	VIII	III			Јелена Ивановић
МАТЕ- МАТИКА	Милица Ивановић	III	I			Лепосава Јевтић
	Андреа Крњић	III	II			Јасминка Митровић
	Јана Павловић	III	II			Јасминка Митровић
	Милица Алексић	III	II			Ранисав Ђокић
	Ивана Јосиповић	III	II			Јасминка Митровић
	Јелена Аксић	III	III			Јасминка Митровић
	Ненад Максимовић	III	III			Јасминка Митровић
	Александар Вукајловић	III	III			Јасминка Митровић
	Богдан Спасић	III	III		/	Јасминка Митровић
	Миња Лукић	IV	III	/		Анђелка Ђурић
	Михаило Миличић	VI	I	/		Дубравка Лечић
	Алекса Гавриловић	VI	II	/		Данијела Марковић
	Урош Гавриловић	VI	III	/		Данијела Марковић
	Николија Вуковић	VII	II	/		Зорица Бодирога
	Огњен Маринковић	VII	III	/		Зорица Бодирога
	Јован Ивановић	VIII	I	/		Зорица Бодирога
ГЕО- ГРАФИЈА	Никола Лакић	VII	I	III		Марко Николић
	Иван Богдановић	VII	II			Марко Николић
	Горан Бојић	VII	II			Марко Николић
	Јован Ивановић	VIII	III			Драгана Јевђенић
	Наталија Катанић	VIII	III			Драгана Јевђенић
БИОЛО- ГИЈА	Александра Тошић	VI	III			Тихана Пурић
	Његош Николић	VII	III			Тихана Пурић
	Марија Тимотијевић	VIII	III	III		Тихана Пурић
	Јован Ивановић	VIII	III	I	пласман	Тихана Пурић
ФИЗИКА	Ена Савелић	VI	I			Љиљана Екмешчић
	Урош Гавриловић	VI	III			Мирослав Јовановић
	Јован Ивановић	VIII	I	III		Љиљана Екмешчић
СМОТРА РЕЦИ- ТАТОРА	Анђела Ивановић	V	I			Биљана Савелић
	Ена Савелић	VI	III			Биљана Савелић
	Лена Ђуровић	VII	II			Биљана Савелић
	Миња Лукић	IV	I			Анђелка Ђурић
	Славица Филиповић	IV	II			Маријана Лукић
ИСТОРИЈА	Урош Бајић	V	III	III		Родољуб Арсенијевић
	Огњен Печеница	VI	III	/		Родољуб Арсенијевић
	Огњен Маринковић	VII	III	/		Родољуб Арсенијевић
	Милош Тадић	VIII	II	/		Родољуб Арсенијевић
	Михаило Марковић	VIII	III	/		Родољуб Арсенијевић
АТЛЕТИКА	Чланови екипе – Никола Митровић, Никола Скокић, Лазар Бајић, Михаило Јездић, Никола Весић, Урош Зарић, Јован Јевтић	VIII	I	I	V	Звијездана Јосиповић
САОБРА- ЋАЈНА СЕКЦИЈА	Валентина Тадић	VI	I	II		Дејан Пурић
	Исидора Ђокић	V	II			Дејан Пурић
	Драгана Караклић	VI	III			Дејан Пурић
	Урош Гавриловић	VI	II			Дејан Пурић
	Анђела Богдановић	VII	II			Дејан Пурић
	Екипно у генералном пласману	V - VIII		I		Дејан Пурић
	Екипно у категорији „Б“	V - VI		I		Дејан Пурић
	Екипно у категорији „Ц“	VII - VIII		I		Дејан Пурић

УЧЕНИЦИ МЛАЂИХ РАЗРЕДА ОШ „СВЕТИ САВА“ БРИЉИРАЛИ У СТОНОМ ТЕНИСУ

Такмичари из наше школе донели су пехаре и признања са Купа Sally de Beaumont 2017. Домаћин, ОШ „Рајак Павићевић“, угостила је 02. децембра 2017. такмичаре из ОШ „Душан Јерковић“ (Костојевићи), ОШ „Богосав Јанковић“ (Кремна) и ОШ „Свети Сава“ (Бајина Башта). У категорији млађих пионирки (1. и 2. разред) победила је екипа наше школе (Анђелија Тешић и Марија Филиповић). Екипа ОШ „Свети Сава“ (Илија Врањеш, Душан Бојић и Марко Савић) победила је и у категоријама млађи пионери и старије пионирке (Милица Ђокић, Иконија Ковачевић, Јана Павловић), док је школска екипа у конкуренцији старијих пионира (Бранислав Јовановић, Стефан Јовановић, Иван Марковић) другопласирана.

Победници турнира из наше школе посетили су редакцију „Светосавца“. Рекли су нам да нису имали трему и да су се за такмичење припремала у Хали.

Надамо се да ће млади стонотенисери наставити да нижу добре резултате и у наредној такмичарској сезони.

С.Ћ.

Пехар и дипломе

Лепо је у друшћву победника

Међу најбољима

Анастасија Николић 3/2

Катарица Пајун 3/2

Филип Ђ. 3/2

ДОДЕЉЕНЕ ДИПЛОМЕ УЧЕСНИЦИМА ОПШТИНСКИХ ТАКМИЧЕЊА

У свечаној сали школе у марту 2017. године одржана је свечаност на којој су промовисани најуспешнији учесници општинских такмичења из математике, страних језика и шаха.

На слици су најуспешнији такмичари из ОШ „Свети Сава“.

С.Ђ

ДАН БЕЗ АУТОМОБИЛА

Црпљенима, ирпчом и иесмама на имену еколоије ученици млађих разреда обележили Дан без аутомобила (22. септембар)

Извештаји надлежних организација у свету указују на штетне последице загађења животне средине. Пројекти о колонизовању других планета за сада су неоствариви. Узгред, можете прочитати књигу „Марсовац“ Ендија Вира или погледати филм „Марсовац“ на ту тему. Видећете какве тешкоће и искушења чекају људе приликом насељавања других планета. Морамо, дакле, чувати Земљу - прелепу, гостољубиву планету! Најмлађи, такође, могу допринети смањењу загађења. Учитељи, ученици млађих разреда и школска библиотека ОШ „Свети Сава“ обележили су, пригодним активностима, Дан без аутомобила 22. септембра. Ученици су, између осталог, припремили флајере на тему дан без аутомобила и уз подршку саобраћајне полиције, испред школе, уручили флајере возачима. Лепо осмишљена акција помоћи ће најмлађима да изграде еколошку свест и одговарајуће понашање. Чланови новинарске секције Јована Јоксић (7/4), Јана Марковић (7/4), Александра Тошић (7/4), Сара Симић (7/4) и Тања Јовановић (7/4) разговарали су тим поводом са ученицима млађих разреда.

♦ *Долазиш ли у школу пешке или аутомобилом?*

Пешке, сваки дан – и када пада снег и када греје сунце, јер нема ко да ме вози. (Илија Врањеш 2/2)

Пешке. (Урош Бодирога 1/1)

Понекад пешке (када не пада киша). (Анђелија Тешић 2/1)

Када сам прва смена, довози ме тата. (Милица Милинковић 2/3)

Пешке. (Анастасија Акановић 4/2)

Аутом. (Богдан Спасић 4/3)

Често идем пешке, али ме, понекад, мама вози аутомобилом. (Јован Јевтић 3/3)

Понекад пешке, а понекад аутом. (Драгиша Павловић 4/4)

Понекад аутом, понекад пешке, а понекад и бициклом. (Сара Јовановић 1/2)

Аутобусом. (Марко Јездић 4/2)

♦ *Шта ти мислиш – како је најбоље ићи у школу?*

Бициклом. (Сара Јовановић 1/2)

Пешке – ваздух је мање загађен јер из аутомобила излазе издувни гасови. (Јана Павловић)

Пешке, како се не би кварио озонски омотач (Богдан Спасић 4/3)

Пешке. Штедиш паре. (Марко Јездић 4/2)

♦ *Мислиш ли да аутомобили загађују природу?*

Да, штетни су за околину. (Илија Врањеш 2/2)

♦ *Имаш ли бицикл?*

Имам и уживам у вожњи. Знам да возим брзо и знам све вештине. (Илија Врањеш 2/2)

♦ *Шта за тебе представља Дан без аутомобила?*

Дан без аутомобилског дима. (Матија Стојкановић)

Здравији ваздух. (Јана Павловић)

То је дан када помажемо околини. (Андреа Крњић 4/3)

Мислим да аутомобили загађују нашу планету и да треба да се што мање возимо. (Јован Јевтић 3/3)

Мислим да је боље ићи бициклом и тротинетом, него возилима са моторима. (Урош Бодирога 1/1)

Да има мање аутомобила који загађују природу. (Александра Вујић 4/4 и Тијана Обрадовић 4/4)

Мислим да је боље да се што мање возимо аутомобилима јер они загађују околину. (Драгиша Павловић 4/4)

♦ *О чему сте причали са учитељицом поводом Дана без аутомобила?*

Да је здравије ићи пешке јер ауто загађује природу. (Ања Илић)

♦ *Да ли вам је било занимљиво разговарати са учитељицом о Дану без аутомобила?*

Било ми је јако забавно да разговарамо са учитељицом о томе. (Тијана Обрадовић 4/4)

♦ *Да ли би волео/ла да сви на свету славе Дан без аутомобила?*

Да, волела бих. (Андреа Крњић 4/3)

Волео бих. (Богдан Спасић 4/3)

Редакција

ГРАДИМО МОСТОВЕ МЕЂУ ГЕНЕРАЦИЈАМА

Дружењем ученика 4. и 2. разреда оићворена је манифестација Дечија недеља у ОШ „Свети Сава“

У складу са Конвенцијом о правима детета сва деца имају право на квалитетно образовање, играчке, миран живот и љубав. Нажалост, Конвенцију је тешко спровести у пракси, па је манифестација Дечија недеља прилика да се скрене пажња на ово питање.

Ученици 4/3 (одељенски старешина Јасминка Митровић) припремили су занимљив програм поводом Дечије недеље и лепо су се дружили са ученицима 2/1 (одељенски старешина Слађана Ивановић) и 2/2 (одељенски старешина Драгана Радојичић). Представа „Гусари и дечија права“ ујединила је извођаче и публику. Покрети, ритам одабраних мелодија, песма повезали су старије и млађе ученике у складу са мотом Дечије недеље – „Градимо мостове међу генерацијама – За радост сваког детета“.

Члан новинарске секције Милица Тешић 6/3 разговарала је са ученицима о Дечијој недељи:

♦ *Да ли ти се свидела приредба?*

Да. (Јана Јелисавчић 2/2)

Јесте. (Катарина Пурковић 2/1)

♦ *Чему се највише радујеш током Дечије недеље?*

Балонијади. (Невена Стојановић 2/2)

Балонијади. (Ђорђе Јовановић 2/2)

♦ *Шта за тебе представља Дечија недеља?*

Забаву (Соња Јовановић 4/3)

Тада говоримо о дечијим правима (Душица Богдановић 4/3).

♦ *Шта највише волиш да радиш током Дечије недеље?*

Највише волим балонијаду. (Ико-нија Ковачевић 4/3)

♦ *Знаш ли нека права?*

Да се играм, лечим и да се шко-лујем. (Јована Максимовић 4/3)

Ученици 4/4 (одељенски старешина Лепосава Јевтић) дружили су се са ученицима 2/3 (одељенски старешина Ивана Срдић). Рецитовање, прича и песма повезали су ученике различитих генерација у јединствену дечију популацију која пригодним активностима обележава Дечију недељу.

Редакција

ВРХУНАЦ ДЕЧИЈЕ НЕДЕЉЕ - ИЗЛОЖБА У ГАЛЕРИЈИ И БАЛОНИЈАДА

Активности поводом Дечије недеље осмишљене су као весела и маштовита презентација дечије креативности. Изложба ликовних радова у Галерији дочарала је бројним посетиоцима раскош и лепоту стваралаштва најмлађих. Чланови новинарске секције Александра Тошић (7/4) и Јована Ђукановић (7/3) разговарале су са учитељицом Наташом Маринковић (одељенски старешина 1/1) и учесницима изложбе:

♦ *Сматраш ли да ти је више деце треба да се бави уметношћу?*

Треба да се баве онолико колико их занима у зависности од афинитета.

♦ *Мислиш ли да су овакве манифестације корисне?*

Да, треба да се укључе и ученици старијих разреда. Ученици су одушевљени приликом да своје маштовите радове покажу ван учионице.

♦ *Шта је твоје одељење припремило за изложбу?*

Наруквице пријатељства. (Тамара Милићевић 4/2)

Ученици 2/3 осмислили су занимљиву печурку, 4/3 приложило је дрво са совама, а ученик 2/1 Зоран Арсенијевић на лицу места је показао присутнима своје цртачко умеће – нацртао је Микија Мауса.

Идеја о балонијади потекла је од учитељице Маријане Лукић. Разнобојни балони и раздрагана поворка ученика стигли су на Трг око поднева. Ученици су извели кореографију пред публиком – родитељима и су-

грађанима. Новинари „Светосавца“ - Нела Бошковић (7/4), Јована Јоксич (7/4) и Јана Марковић (7/4) забележили су утиске учесника:

♦ *Је ли ти забавно на балонијади?*

Баце из Перућа на балонијади

Јесте. (Алекса Ђукановић 1/2)

Јесте, забавно је. (Павле Мијатовић)

Да, интересно је. (Сара Јовановић 1/2)

Лепо је. (Катарина Станковић)

Срећна сам. (Софија Живковић)

♦ *Радујеш ли се наредној балонијади?*

Једва чекам. (Катарина Станковић)

Да. (Софија Живковић)

У балонијади су учествовали и ученици из Перућа.

Редакција

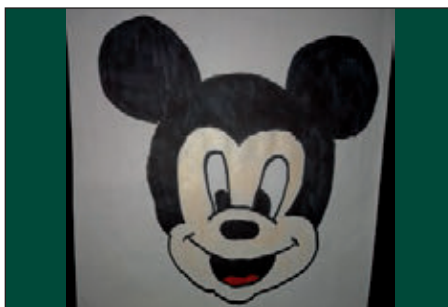
Изложба у Галерији

♦ *Шта сће Ви са ученицима припремили за изложбу?*

Слике од пластелина у омотима од ЦД-ова. Хтели смо да се мало разликујемо од осталих.

♦ *Свиђају ли Вам се изложени радови?*

Наравно, радови су све бољи. Посебно ми се допадају радионице.

О ДЕЧЈОЈ НЕДЕЉИ

♦ *Шта за тебе представља Дечија недеља?*

Игру и забаву. (Милица Зарић 2/3)
 За мене дечија недеља представља недељу забаве. (Тијана Тодоровић 2/3)

Недељу која је посвећена деци. (Милица Маринковић 2/3)

Забаву и провод. (Сара Филиповић 3/1)
 Игру, плес и забаву. (Урош Бодирова 1/1)

Када смо сви срећни. (Анђелка Радојичић 2/2)

Неки срећан празник. (Нина Димитријевић 2/2)

Игру и весеље. (Анђелија Марјановић 4/4)

Недељу за децу пуну забаве. (Иван Деспотовић 4/3)

Дан када се сви окупљају (Ивана Поповић 4/1)

То је недеља када деца могу да се веселе и имају правила која нико не сме да крши. (Лука Цвијић 4/1)

То је манифестација која се организује прве недеље октобра и она представља радост за децу. (Иван Марковић 4/4)

Радост. (Филип Ђокић 3/2)

Дружење. (Теодора Секулић 3/3)

То је седмица када се деца друже и проводе време у дружењу и игри. (Анђелија Тешић 2/1)

Срећу. (Кристина Николић 2/2)

Представља леп празник. (Филип Симић 2/2)

Па, то ми представља лепу недељу у школи. (Марко Јовановић 4/1)

Дан када деца могу да се забављају. (Иконија Ковачевић 4/3)

Када можемо да пуштамо балоне и забављамо се. (Душица Богдановић 4/3)

♦ *Како си се осећао (ла) током Дечије недеље?*

Осећао сам се добро, мада ми је задња година пуштања балона са другарима. (Иван Марковић 4/4)

Лепо. (Филип Ђокић 3/2)

Срећно. (Јелена Ђокић 3/2)

Па, било ми је лепо. (Кристина Николић 2/2)

Било ми је лепо. (Марко Јовановић 4/1)

Било ми је јако лепо. (Тијана Тодоровић 2/3)

♦ *Шта ти се највише допало?*

Када сам пуштао балоне. (Иван Марковић 4/4)

Балонијада. (Филип Ђокић 3/2)

Балонијада. (Јелена Ђокић 3/2)

Када смо пуштали балоне. (Ђорђе Васиљевић 3/2)

Дечија недеља ми се свидела зато што смо пуштали балоне. (Филип Симић 2/2)

Допало ми се зато што смо пуштали балоне. (Душица Богдановић 4/3)

♦ *Шта сте радили на балонијади?*

Пуштали смо балоне, ишли на трг... (Иван Марковић 4/4)

Дружили смо се. (Иван Марковић 4/4)
 Пуштали смо балоне. (Филип Ђокић 3/2)

Пуштали смо балоне и певали песме. (Јелена Ђокић 3/2)

♦ *Шта ти је најзанимљивије на балонијади?*

Тренутак када смо пуштали балоне. (Тијана Тодоровић 2/3)

Када смо сви пуштали балоне. (Филип Симић 2/2)

Када смо играли уз песму. (Иконија Ковачевић 4/3)

Када смо певали и играли. (Душица Богдановић 4/3)

♦ *Знаш ли нека дечија права?*

Да се играм, лечим и школујем. (Јована Максимовић 4/3)

♦ *Шта највише волиш да радиш током Дечије недеље?*

Највише волим балонијаду. (Иконија Ковачевић 4/3)

♦ *Да ли ти се свидела приредба?*

Да. (Катарина Пурковић 2/1)

♦ *У којим би активностима поново учествовао/ла?*

У балонијади. (Филип Ђокић 3/2)

У балонијади. (Јелена Ђокић 3/2)

У балонијади. (Хелена Баратовић 3/3)

Желео бих да поново учествујем у балонијади. (Огњен Вилотијевић 3/1)

♦ *Шта је твоје одећење правило за изложбу?*

Цртали смо радове које смо качили на хамер (Лука Цвијић 4/1)

Правили смо страшила и јесење дрво. (Тијана Тодоровић 2/3)

♦ *Мини анкета о ваншколским активностима*♦ *Шта ти радиш у слободно време?*

Играм се, учим и понекад играм игрице. (Стефан Цвијић 3/2)

Играм се. (Катарина Пајић 3/2)

Играм игрице. (Алекса Ђорђевић 2/3)

Играм се. (Димитрије Спасић 2/3)

На компјутеру. (Никола Костић 2/3)

♦ *Да ли волиш да чистиш?*

Да, највише песме. (Стефан Цвијић 3/2)

♦ *Да ли би волео да учествујеш у позорној представи?*

Не, јер имам трему. (Стефан Цвијић 3/2)

♦ *Како организујеш свој школски дан?*

Кад дођем кући, једем, па радим домаћи. (Никола Катанић 1. разред)

♦ *Јеси ли се радовао/ла поласку у школу?*

Јесам. (Никола Катанић 1. разред)

Да. (Софија Живковић 1/2)

♦ *Колико дневно учиш?*

Треба ми око два сата учења да бих одржао успех. (Никола Катанић 1. разред)

Нисам пратила казаљке на сату. (Мартин Аћимовић 2/3)

Редакција

УЧЕНИЦИ ДРУГОГ И ЧЕТВРТОГ РАЗРЕДА ДАРИВАЛИ БЕЏЕВЕ ДЕЦИ У ВРТИЋУ „НЕВЕН“

Дечија недеља у ОШ „Свети Сава“ протекла је у разноврсним и маштовитим активностима које су пријале како ученицима тако и учитељима, родитељима и запосленима у школи... То је и мото манифестације за ову школску годину: Градимо мостове међу генерацијама – за радост сваког детета.

Ученици другог и четвртог разреда (пет ученика из сваког одељења) у пратњи школског педагога Катарине Марјановић посетили су предшколску групу у вртићу „Невен“. Дечија недеља повезала је различите вршњачке групе у јединствену веселу дружину. Посета ученика наше школе одушевила је предшколце који су се обрадовали поклону бежевима. Чланови новинарске секције Александра Тошић (7/4) и Јована Ђукановић (7/3) разговарале су са предшколцима о утисцима:

Маштарије

♦ *Свиђају ли вам се бежеви?*

Да, много ми се свиђају. (Сара Митровић)

Да. (Димитрије Печеничић)

Да, свиђа ми се. (Марија Ђурић)

Да, много. (Софија Теновић)

Да ли вам је занимљива Дечија недеља?

Да, много. (Сара Митровић)

Јесте. (Димитрије Печеничић)

Да, много. (Марија Ђурић)

Да, веома. (Софија Теновић)

♦ *Која активност ти је најзанимљивија?*

Крос и провлачење кроз препреке. (Сара Митровић)

Крос. (Димитрије Печеничић)

Све ми се свиђа. (Марија Ђурић)

Крос и провлачење кроз препреке. (Софија Теновић)

Диван прилог Дечијој недељи и пуно радости за све учеснике!

Соња Ђоровић

НАГРАЂЕНА ПРИСТОЈНОСТ

Основна школа је васпитно-образовна установа где васпитање има важну улогу. Након часа, наставници оцењују дисциплину. Одељења са највишим оценама награђена су, сваке године, лепим излетом.

У школској 2016/2017-ој години најбоље оцене у дисциплинским свескама имали су ученици 5/4 (разредни старешина Дејан Пурић) и 7/4 (разредни старешина Јелена Ивановић). Пажљиво праћење наставе и пристojно понашање ученика награђени су излетом на Митровац. Ученици су у пратњи разредних старешина и педагога

Катарине Марјановић провели дан у прелепом амбијенту нетакнуте природе. Посетили су Центар за посетиоце Националног парка где су гледали филм о Националном парку. Остатак времена провели су у шетњи и игри.

Награђена одељења петог и седмог разреда окончала су школску годину на пријатан начин. Верујемо да ће се наредне школске године и друга одељења угледати на награђене и одговорношћу и дисциплином такмичити за лепу награду.

С.Ђ.

ОШ „СВЕТИ САВА“ АКТИВНО УЧЕСТВУЈЕ У МАНИФЕСТАЦИЈИ ДАНИ РАЧЕ УКРАЈ ДРИНЕ

Ангажовање рецитатора из ОШ „Свети Сава“ на промоцији Зборника Кипријанов кладенац (субота 14. октобар 2017) у оквиру манифестације Дани Раче украј Дрине одличан је пример сарадње школе и локалне заједнице.

Ученице седмог и осмог разреда, Ена Савелић и Николија Вуковић, казивале су песме похваљене на трећем по реду песничком конкурс Кипријанов кладенац. Промоција Зборника одржана је у Галерији Установе Култура. На песнички конкурс Кипријанов кладенац приспело је, ове године, преко 500 радова из целе Европе.

Успешно спроведен Конкурс и добро организована промоција привукли су љубитеље писане речи који су испунили простор Галерије.

Соња Ђоровић

Соња Ђоровић, Ена Савелић и Николија Вуковић на промоцији Зборника

Кристина Спасојевић 2/1

Мајдалена Танасијевић 4/1

БОЖИЋНА ПРИРЕДБА

Ближе се божићни и новогодишњи празници, време када се у атмосфери осећа неко тихо празнично блаженство, време када цео народ постаје једна душа.

У оваквој атмосфери, у духу православља, ученици четвртог разреда

наше школе са својим учитељима припремају програм за Божићну хуманитарну приредбу. Ова, сада већ традиционална, приредба посвећена је нашем ученику Деспоту Лазићу. Светосавци, велики и мали, учествују на разне начине.

Поред основног циља, помоћи другу, четвртаци желе да нас још једном подсети да се без другарства и чистоти тешко израста у доброг човека, да је себичност ништавна и да једино љубав све проблеме решава.

Јасминка Мићковић

Божићни дух

Глумци

Лейа кореографија

Песма

Прави концерт

Радоси даривања

Сви учествују

Скеч

БАЈИНА БАШТА У СЛИЦИ И РЕЧИ

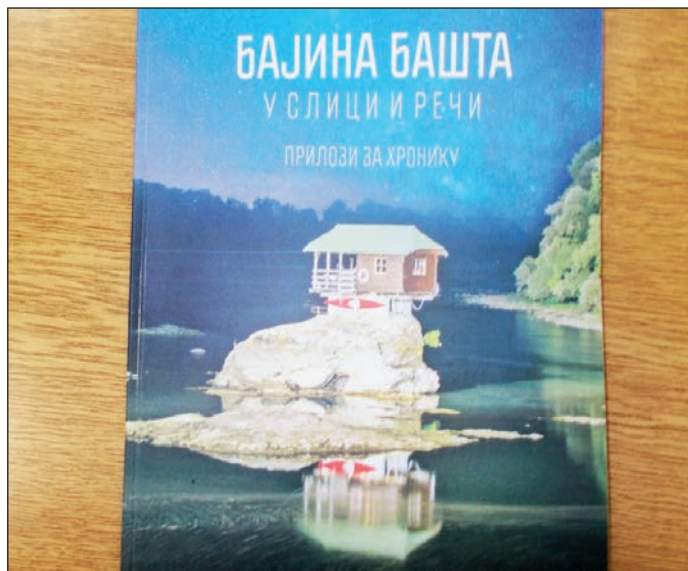
У школској библиотеци 27. новембра 2017. представљена је књига „Бајина Башта у слици и речи“. Богато илустрована завичајна хроника плод је тимског рада ентузијаста решених да сачувају од заборавља значајне људе и догађаје.

Промоција завичајне хронике

„Мађарски фотографи Сабо Бела и Ирена Бекер, опчињени магичним пејзажима планине Таре и чаробним приказима кањона Дрине, древног града Солотника, Биљешке стене, Зборишта и манастира Рача, прокрстарили су уздуж и попреко западну Србију и од преко хиљаду начињених фотографија, снимљених током лета и јесени, направили су избор за календар Националног парка Тара који је награђен на међународном конкурс у Новом Саду. У календар је уврштена и фотографија 'Кућа на реци' која приказује кућицу на стени наред Дрине коју је Ирена Бекер снимила у октобру 2011. године код Бајине Баште. У августу 2012. године фотографија са кућицом на стени објављена је на сајту чувеног магазина 'Национална географија' који сваког месеца има 20 милиона посетилаца. Уредници часописа су за фотографију дана прогласили управо овај идилични приказ из околине Бајине Баште, а потом, на адресу Ирене Бекер стигло је и ново, још веће признање – 'Кућа на реци' проглашена је за фотографију месеца.“

Из књиге „Бајина Башта у слици и речи“

Идеја за књићу пошекла је у неформалним разговорима о прошлости Бајине Баште и околине

Лето посећена промоција

О књизи су говорили уредник издања Обрад Додић и један од аутора Властимир Безаревић.

Присутни ученици, наставници и гости чули су о настанку књиге, изворима и сарадницима.

Одабране одломке читале су ученице седмог разреда Јована Јоксић, Тања Јовановић, Јана Марковић и Нела Бошковић. Разговор је водила библиотекар Соња Ђоровић, а промоцију је снимила екипа локалне телевизије.

С.Ђ.

Наташа Зарић 4/4

Милица Ивановић 4/4

КЊИЖЕВНИ МАТИНЕ У ШКОЛСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

*Уколико су твоја крила цвет
Паићеш изнова и изнова
Али уколико су твоја крила сан
Тада нема ојраничења.
Данијел Ђоровић*

Публика ужива у песми

У петак, 7. априла 2017, библиотека ОШ „Свети Сава“ организовала је књижевни матине. Ученици школе представили су авантуристички роман „Чик“ Волфганга Херендорфа, говорили су песме Мирослава Антића и Данијела Ђоровића, извели су одломак комедије „Избигачица“ Косте Трифковића.

Публици су се представили и музички извођачи као и победници општинске Смотре рецитатора.

Књижевни матине протекао је у пријатној атмосфери, а извођачи су награђени бурним аплаузом.

С.Ђ.

„ГДЕ ГОД НАЂЕШ ЗГОДНО МЕСТО, ТУ ДРВО ПОСАДИ“

У складу са еколошком етиком коју им развијају учитељи ученици трећег разреда засадили су 27. децембра 2017.године јелку у школском дворишту. Окићена јелка са кореном послужила је као декор новогодишње приредбе, а потом је засађена.

Лепа и поучна акција!

С.Ђ.

Ученици 3/1 са учитељицом Најашом Чолић

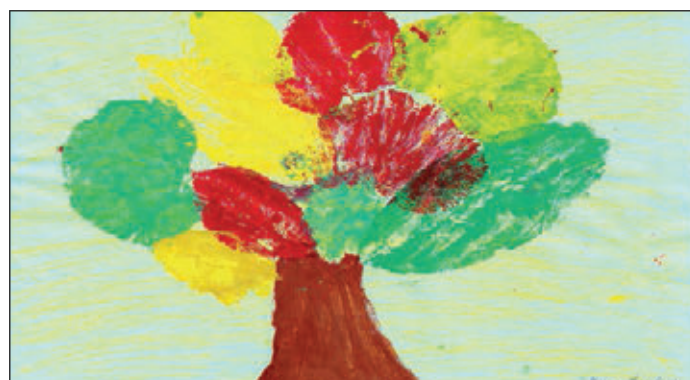
Учителица Јелена Јовић са ученицима 3/2

Ученици 3/3 са учитељицом Најашом Злојуровић

Мирко Миливојевић 4/1

Марко Јездић 4/2

ИЗДВОЈЕНО ОДЕЉЕЊЕ ПЕРУЋАЦ

Учитељица Маријана Лукић која ове школске године ради у ИО „Перућац“ често нам пошаље лепе фотографије из школског живота. Приметили смо да су ученици у Перућцу јако вредни, маштовити и заинтересовани за разноврсне активности. Између осталог, направили су (уз помоћ учитељица М. Лукић и Р. Јовановић) дивне украсе за Божићни сајам 29. децембра. Зарадом од продаје финансираће се део трошкова рекреативне наставе на Златибору. Сви ученици путоваће на Златибор. Уживајте у маштовитим радовима ИО „Перућац“!

Соња Ђоровић

Вредни и маштовити ђаци из Перућца

ИО Перућац

Прваци

Божићни сајам у ИО Перућац

Вук Милановић I, Перућац

У НП Тара

ДОБРОТВОРНА ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА ПАТРИЈАРХА ПАВЛА У БАЈИНОЈ БАШТИ

У сарадњи са Црквеном општином Бајина Башта, студентском хуманитарном организацијом „Осмех на дар“ и установом „Култура“, ОШ „Свети Сава“ организовала је поставку фотографија Патријарха Павла од 9. до 15. новембра 2017. године, коју је свечано отворио игуман манастира Раче Отац Герман (Авакумовић).

Изложба

Изложба је била добротворног карактера, а сакупљани су прилози у виду школског прибора и слаткиша за децу на Косову и Метохији.

Ученици ОШ „Свети Сава“ допринели су успешности отварања Изложбе будући да су приредили културно-уметнички програм, који је започет песмом „Ој Косово, Косово“ у извођењу ученица седмог разреда, Ене Савелић и Марте Илијашевић.

Такође, ученици су за сваког госта на мањем формату хamera исписали по једну поуку Патријарха Павла, а на часовима веронауке и грађанског васпитања су цртали

Патријархов лик и својим радовима додатно улепшали простор.

У понедељак 13. новембра, ученици наше школе приредили су „Музичко вече“ за посетиоце Изложбе. Чуо се звук виолине, клавира, хармонике, гитаре... певало се и играло коло.

Изложба је затворена 15. новембра, на дан упокојења Патријарха Павла, промоцијом књиге „Задужбине Косова и Метохије“. О капиталном делу издања Епархије рашко-призренске, говорио је отац Исидор, сабрат манастира Светих Архангела код Призрена и професор Призренске богословије. Отац Исидор је пре примања монашког пострига био вероучитељ у нашој школи. Ученица осмог разреда, Николија Вуковић је те вечери говорила стихове из књиге „Косовски венац“ аутора Добрице Ерића, а ученица Јасна Кнежевић, такође осми разред, отпевала је песме „Црвен цвете“ и „Косовски божири“. Ученици ИО „Перућац“ учествовали су у активностима поводом Изложбе.

Патријарх Павле је боравио у Бајиној Башти, као сабрат манастира Раче, од 1949. до 1955. године. Одатле идеја да ови дани буду у његову част.

Изложба је реализована захваљујући ђакону Драгану С. Танасијевићу јер нам је послао и одобрио израду светлописа Патријарха Павла које је годинама бележио својим фотоапаратом.

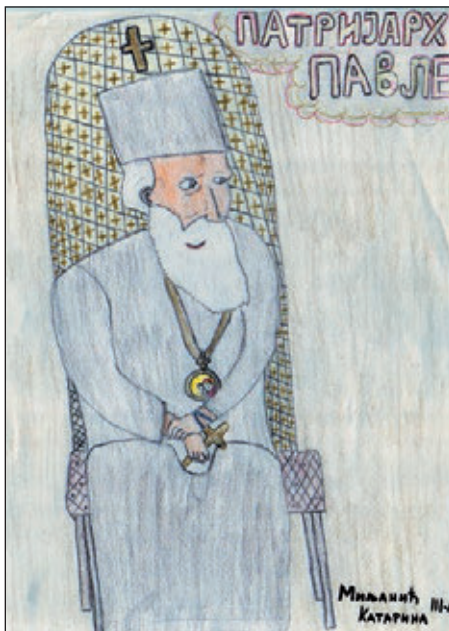
Захваљујући студентској хуманитарној организацији „Осмех на дар“, поклоничићи ће бити успешно допремљени деци на Космету.

Жеља нам је да обележавање дана сећања на Патријарха Павла у Бајиној Башти постане традиција и прерасте у манифестацију хуманитарног карактера.

Ненад Срећковић, вероучитељ

Тијана Тодоровић 2/3

Катјарина Миљанић 3/1

Анастасија Васић 4/2

ДОБРОДОШЛИЦА ПРВАЦИМА

Четиригодишници првацима

Приредба за прваке

Добродошли

Дејтаљ са приредбе

Зоран Арсенијевић 2/1

Бојдан Сјасић 4/3

Тијана Обрадовић 4/4

ИЗЛЕТ У ТРШИЋ

Србија је лепа земља, а излети и екскурзије упознају ученике са богатом националном традицијом и природним лепотама. Ученици четвртог разреда упознали су током излета у Тршић 06. јуна 2017. године важне сегменте националне културне историје и предивне крајолике Вуковог завичаја.

Леп дан почетком јуна помогао је четвртацима да на пријатан и забаван начин сазнају о друштвеним и историјским околностима у којима се обликовао реформатор писма српског језика Вук Стефановић Караџић. Ученици су обишли манастир Троношу где је Вук Караџић научио да чита и пише као и Вукову спомен кућу са пратећим објектима у Тршићу. Сливковита објашњења кустоса у Тршићу млади излетници пратили су без даха, а остатак дана провели су у разгледању објеката и предмета из Вуковог времена и безбрижној игри на пространој ливади.

Тршић

Уживала сам у улози пратиоца. Уверена сам да ће излет у Тршић остати у прелепој успомени излетницима.

Соња Ђоровић

ИЗЛЕТ - БРАНКОВИНА

Дана 23. маја. 2017. године изведен је једнодневни излет ученика трећег разреда и ученика са сметњама у развоју на релацији Бајина Башта - Ваљево - Бранковина - Бајина Башта. Ученици су разгледали и посетили цркву Светих Архангела Михаила и Гаврила, гроб Десанке Максимовић, Десанкину школу - музеј, пешачку зону у Ваљеву и најстарију улицу, Тешњар.

Предвиђени програм је у целости оставарен. Ученици су проширили своја знања и обогатили искуства. Излет је за ученике једно изузетно значајно искуство. Уживали су у лепом дружењу, смеху, игри и шали.

Верујем да ће увек памтити ово ђачко путовање испуњено дружењем.

Лейосава Јевђић

Десанка Максимовић одрасла је у Бранковини

Музејски комплекс на отвореном

Бранковина је изнедрила знамените личности

Расположени излетници

Десанка је прве стихове написала у Бранковини

БИЛИ СМО У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ...

У долини Западног Поморавља, у централној Србији, подно планине Гоч, смештена је Врњачка Бања, лепотица бањског туризма и највећа бања у Србији.

Ту су, од првог до осмог марта 2017. године, у хотелу „Бреза“ боравили ученици 3. разреда са својим учитељицама, реализујући наставу у природи.

Понуда богата и разноврсна, временске прилике идеалне за ово доба године, добра организација и другари увек спремни за акцију, учинили су да се лепо проведемо, стекнемо нова знања и искуства.

Мира Марковић

Светосавци испред најстаријеј врњачкој извора који је коришћен још у праисторији, а затим и у периоду римске владавине на овим просторима

Светосавци испред хотела „Бреза“ спреми за шетњу

Маскоћа Врњачке Бање, врабац Гочко

Шетња, игра, дружење... шренуци који се ђамће

А у дискоотеци незаборавно ђускање

Рекреативна настава

ИЗЛЕТ

Дошао је тај дуго чекани дан, дан поласка на излет у Пријепоље.

Сви срећни скупили смо се испред школе и чекали полазак. У аутобусу било је јако забавно. Слушали смо музику, коју би возач пуштао, причали међусобно, певали сви у глас... Пауза за доручак била је код Кокиног Брода. На паузи ишли смо у продавницу која је била у близини, како бисмо купили нешто за даљи пут. Након тога шетала сам са другарицом. Аутобус је кренуо за Пријепоље и у манастир Милешева. Стигли смо после неколико сати. Испред манастира сачекао нас је један јако љубазан човек. Причао је о манастиру, а у манастиру све детаљно објаснио. У манастиру су се налазиле монахиње, зато што

је манастир Милешева женски манастир. После тога имали смо паузу за одмор, а и за детаљнији обилазак манастира. У близини су се налазиле продавнице са свећама и манастирским сувенирима. После паузе и одмора отишли смо у музеј манастира Милешева. У њему су се налазиле разне старе ствари: стара писма, одећа, слике, новац... Када смо све обишли, уследио је повратак у Бајину Башту. Током вожње ухватила нас је киша која је трајала 45 минута. У аутобусу препричавала сам утиске о манастиру са другарицом. Задржали смо се на Златибору. Ту је било јако занимљиво. Имали смо 45 минута слободног времена за разгледање и куповину сувенира.

У аутобусу је била дрека, шетња, певање... Досадне су биле исте песме. Стигли смо у наш град.

Моји утисци о излету су прелепи.

Јована Божић 5/1

НОВОГОДИШЊА ПРИРЕДБА И БОЖИЋНИ БАЗАР

Новогодишња приредба и божићни базар одржани у уторак 26. децембра 2017. одушевили су присутне. Изванредни програм ученика трећег разреда обогатио је школски живот. Одабрани скичеви, музика, плес и песма оставили су јако добар утисак. Машта ученика и сценарио који су осмислили учитељи трећег разреда Јелена Јовић, Наташа Чолић и Наташа Злопорубовић изнедрили су динамичну приредбу занимљиву за све.

Посетиоци су пазарили маштовите ђачке рукотворине изложене у холу! Ако сте пропустили приредбу и базар, дођите следеће године!

Соња Ђоровић

Новогодишња кореографија

Новогодишња приредба

Трећаци

Дејал

Музички обдарен Деда мраз

Клавијатура

Задовољни куйци

Ликови из бајки

Вук Вакиревић 1, Прућац

Андреа Полегица 2/3

ПАС И ЧОВЕК

Пас је човеков најбољи друг;
кад човек негде оде, пас га
испред врата лепо дочека.
Он чека да му се газда врати,
и чека, чека док га не дочека.
Пас човека воли до неба,
а човек њега до свемира.

Анастасија Акановић 4/2

ПЕСМА О СВЕТОМ САВИ

Волим, волим белу ладу.
Волим, волим чоколаду.
Волим, волим ствари триста.
Волим, волим благог Христа.
Волим, волим крсну славу, а
највише Светог Саву.

Марија Тешић 3/2

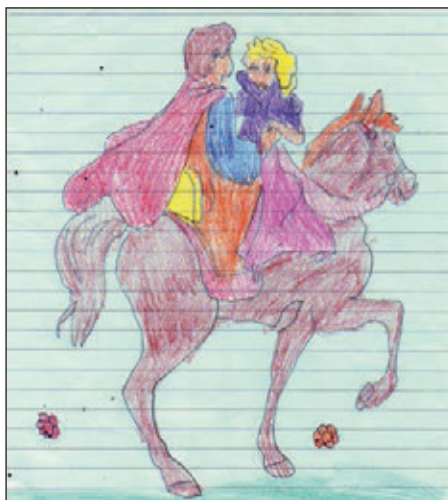
СВЕТИ САВА

Свети Саво, светитељу,
испуни ми једну жељу.
Да бих увек била здрава,
и пред Богом била права.

Свети Сава све људе воли
и за све се богу моли.
И ја волим Светог Саву
и његову мудру главу.

Свети Сава све дарива
свако дете и све школе.
Радо њега деца славе
и њему се радо моле.

Милица Тешић 3/2

Немања Вимић 2/1

ЗИМА

Долази нам краљица бела
и стреса пахуље са свог тела.
Пахуљица није тешка,
ускоро ћемо да правимо Снешка.
Бели прекривач је прекрио пут
неко сада носи капут.
Дошао је први снег,
већ се забелио брег.
Кад се заледи вода и видиш одраз,
доћи ће Деда Мраз.
Лед се стврдноу,
а ја сам се грудвао.

Душан Александрић 2/3

ЈЕЛА

Шумске принцезе
зову се јеле.
Кад снег падне,
оне су беле.

У њеном стаблу
живе птице
међу њима су совице.

Већа је од смрче и од бора
њој је лишајем обрасла кора.

Вања Станојевић 3/1

Јелена Леонтијевић 2/3

Јелена Леонтијевић 2/3

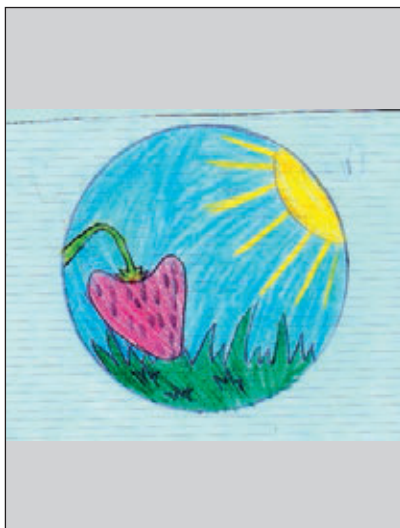

Јелена Леонтијевић 2/3

Милица Зарић 2/3

ЈАГОДА

Незрела је зелена,
а зрела црвена и румена.
Када је наберем,
целу ноћ је једем.

Јелена Леонтијевић 2/3

КРУШКЕ

Љуљу, љуљу, љушке
бере Нецо крушке.

Крушкице су жуте
као Нецо љуте.

Крушкице су глатке
као Нецо слатке.

Једе Нецо крушке
и радује се оберучке.

Кристијина Ристић 3/2

ЈЕСЕН

Стигла је јесен жута
лишће пада с' грана.
Деца су љута
и нису раздрагана.

Нема више цвркута,
свуда је тишина.
Јесен нам је иста
и ништа не блиста.

Тајјана Лукић 2/3

ДРУГ

Када ти неко треба, ту је друг.
Друг ти треба, друг те усређује.
Он са тобом дели осећања:
кад си ти срећан и он је, када
је он тужан и ја сам.

Друг је ту да те развесели, а не
да те наљути и растужи.

Друг ти више и од пара треба јер
је другарство највеће богатство!

Ђорђе Васиљевић 3/2

НОВА ГОДИНА

Напољу је велика зима,
свако дете једну жељу има:
да Деда Мраза за Нову годину види и да
му се поклон испод јелке свиди.
Ја сам испод јелке поклон видела
ова Нова година ми се свидела.
Сваком новом поклону ћу се радовати
и Нову годину прослављати.

Вања Мајковић 3/1

Ема Веизовић 1/2

Тијана Ристићевећ 1/1

Анђелија Тешић 2/1

Милица Маринковић 2/3

Тијана Тодоровић 2/3

ЈЕСЕН

Стигла нам је јесен
као Сунце жута
крај шуме и пута.

Обукла је своје
јесење одело
и донела нам
лишће шарено.

Још мало ће свима
да дође зима.
Божји Бата куцаће
на врата.

Филиј Филиповић 2/3

МОЈ ПАС КИКИ

Када дођем кући,
мене увек чека
једна њушка мека.

Он не зна да прича
али уме да лаје,
а ја га разумем све
што жели да каже.

Љут је кад га
не мазим,
а ја то увек спазим.

Када сам тужна,
он ми своје шапице
пружа.

Мој Кики и ја
весели и мили,
увек смо добро дошли
где год били.

Марија Ђукић 4/3

ЈА САМ ЈЕСЕН, ИМАМ ПУНО ПОСЛА

Ја сам јесен. Имам пуно посла. Треба да јавим свима
да су бербе почеле. Понесите велике корпе и крените
са мнош у воћњаке и винограде. Тамо миришу плаво
грожђе, жуте дуње, крушке и црвене јабуке. Куцнућу

свакој мами и баки на прозор да их подсетим да спре-
мају зимницу. Са децом морам бити посебно стрпљива.
Морам да им кажем да је лепо време прошло и јесење
дошло и да спреме своју топлу гардеробу, кишобране и
гумене чизме. Упозорићу животиње да спреме храну за
зиму, а птицама ћу рећи да се спремају за далеки пут.
Спремићу дрва и почећу полако да скупљам породице
у куће да седе поред топле пећи и да уживају у мојим
даровима и плодовима.

Марија Јовановић 4/2

КИША

Ветар дува
гране њише
све на кишу
мирише.

Облаци су сиви,
небо се мути
добро ће нам доћи
кишни капути.

Обујте, децо,
чизмице своје
нек киша пада
до миле воље!

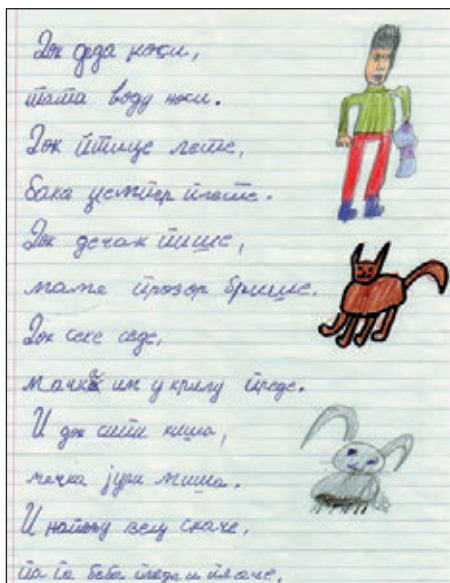
Владимир Павловић 2/3

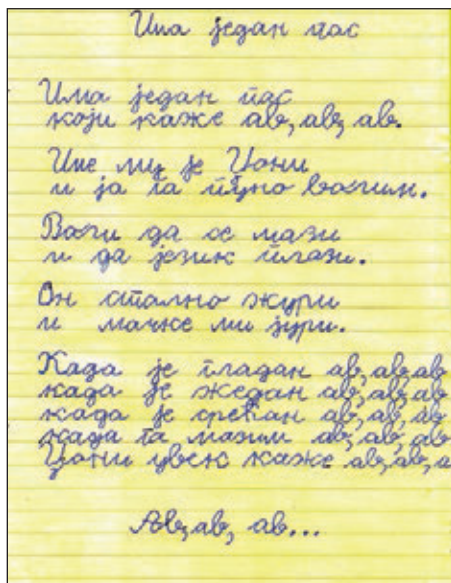
Николина Алексић 2/3

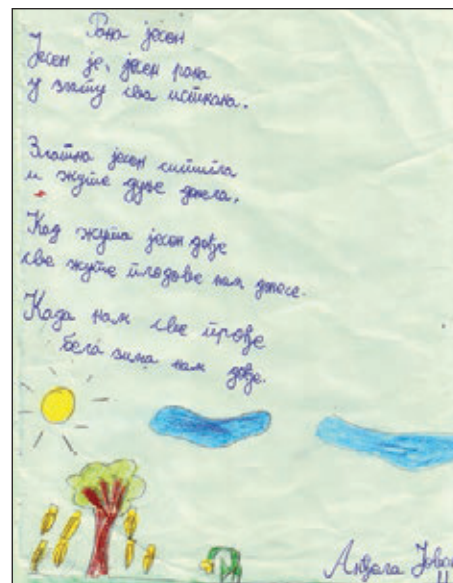
Милица Зарић 2/3

Јована Пејућ 2/3

Игор Савић 2/1

Анђела Јовановић 2/1

ЈА САМ СТАКЛЕНА ДЕВОЈЧИЦА ЈА САМ СТАКЛЕНИ ДЕЧАК

Свако биће које дође на свет, добије посебан изглед и особине. Ја сам се родила као стаклена девојчица.

Волим са свима да се дружим, али највише волим децу. Деца умеју лепо да се играју и да маштају. Ја имам ту особину да сваког учиним срећним. Када видим тужно дете, и ја се много растужим. Али захваљујући мојој особини, а и дечјој машти, ја их одведем на најлепше место из њихове маште и тамо се играмо и уживамо све док не постану много срећни и схвате да кад год буду тужни, потребно је да се само сете тог места и све ће бити лепо.

Треба увек помоћи другим бићима. Они ће се много боље осећати, а и нама, што смо их усрећили, биће много боље.

Јелена Аксић 4/3

Ја сам Богдан. У свету маште сам усамљени путник. У стварном свету сам ученик четвртог разреда.

Кад сањарим, путујем светом и имам особину да причам са животињама. У мојим сањарењима путовао сам и прашумом. Птице су ми рекле да су једном путовале у Нетођију, земљу Петра Пана. И ја сам хтео да се упутим тамо. Кад сам стигао у Нетођију бродом Капетана Куке, водио ме његов папагај, а успут сам причао са крокодилом. Био сам код Петра Пана и Звончице и одвео сам изгубљене дечаке кући. Од крокодила сам сазнао за изгубљено острво са благом, које сам поделио сиромашној деци.

Кад се пробудим, све нестане као магла. Онда схватим да сам обичан дечак који, да би постао било шта, мора да учи и ради. Машта је као магла, која дође па ишчезне, али иза ње сунце дође.

Богдан Сјасић 4/3

Катјарина Пурковић 2/1

Милица Маринковић 2/3

Марија Филиповић 2/3

Александра Веселиновић 2/1

Анђелија Теших 2/1

Катјарина Пурковић 2/1

ЈЕСЕН У ШУМИ

Дуго и топло лето је иза нас, а сменила га је шарена јесен.

Дрвеће је скинуло своје зелене капуте и обукло златно-жуте. Јесен је шуму окитила лепим и шареним бојама. Јесен је донела своју златно-жуту боју. Небо мења своју лепу плаву боју у сиву. Становници прикупљају храну за зиму. Падају кише. Ветар фијуче. Често идем у букову шуму са сестром и деком. Тамо скупљам шишарке и кестење. Испред нас протрчи нека животиња која тражи храну за зиму. Посвуда је шарено лишће и дрвеће. Небо мења своју боју. На једном месту небо је сиво, на другом црно, а на трећем плаво. Птице се селе на југ у топлије крајеве.

Моје омиљено годишње доба је јесен. Када је јесен, често идем у шуму и стављам храну за животиње.

Тијана Обрадовић 4/4

МОЈА АУТОБИОГРАФИЈА

Дана 29. маја не тако давне 2004. године, уз прве сунчане пролећне зраке родило се једно мало биће Ја!

Моји родитељи су били веома срећни, али помало и забринути да ли ћу моћи да преживим због прераног доласка на свет.

Идући кроз своје одрастање, схватила сам да је живот на неки начин суров. Не знам да ли бих могла рећи нешто искрено о себи. Висока сам. Нисам мршава девојчица. Била сам себи лепа и могао би се сваки дечак заљубити у мене. Неки људи ме сматрају мирном и повученом, али највише је оних који мисле да сам брзоплета и размажена. Некада не мислим да је то истина, јер браним свој став и своје размишљање. У дубини душе знам да сам веома емотивна особа. Неколико пута ми се десило да упаднем у конфликтне ситуације, али касније буде ми криво. Моја врлина је то да сам несебична и желим свакоме да помогнем. Искрена сам. Волим да се дружим са особама које ми одговарају. Волим и спорт. Може се рећи да волим и школу. Презирем када ме родитељи казне због лоше оцене или ако сам у нечему погрешно поступила. Искрено мислим да сам обична тинејџерка са врлинама и манама које моје године носе. Оно што поуздано знам јесте да ћу, када будем порасла, бити поштена, искрена и добронамерна особа.

Нађа Чолић 7/3

Катјарина Миљанић 3/1

Анђелија Теших 3/2

Павле Живановић 3/1

Лана Лазућ 3/2

МОЈА АУТОБИОГРАФИЈА

Није баш захвално писати о себи и о свом животу. Више бих волела да о мени пише неко други, јер ипак човек није довољно искрен и објективан када говори о себи. Покушаћу да будем што искренија.

Моје име је Анђела Вујић. Рођена сам 30. новембра 2004. године у Ужицу, али заједно са својом породицом живим у Бајиној Башти. Мама се зове Светлана, а тата Момчило. Тренутно сам шести разред и задовољна сам својим досадашњим успехом. Мој омиљени предмет је географија и због тога планирам да упишем географски факултет, мада, ко зна шта ће се све променити за неколико година. Али, доста о школи! Треба да пишем о мојој психолошкој страни. Као што рекох, јако је тешко писати о себи, јер ипак, мислим да људи не виде себе, као што их други виде. Сматрам да сам добра особа и да чиним добре ствари за људе који ме окружују и оне који то заслужују. Трудим се да сам увек ту за људе које волим и да им будем подршка. Често се смејем и волим да се шалим са другима, а и наравно на свој рачун. Не волим неправду и волим да помогнем људима који су у праву. Имам млађу сестру Александру, коју обично зовемо Сашка. Посвађамо се, али без обзира на то пуно се волимо. Када сам имала шест година, кренула сам на фолклор. Моја најбоља другарица је Ана и највише слободног времена проводим са њом.

Сада, када сам научила нешто о животу и правилима које морам поштовати, морам наставити да учим сваким даном, да помажем другим људима у невољи, да будем ту за људе из свог окружења и да поштујем друге, како би и они истом мером мени узвратили.

Анђела Вујић 6/3

НЕВРЕМЕ

Мрак. Тишина. Звездано небо се скрива иза тамних облака. И невреме!

Киша пљушти, пси лају. Земља је пуна кишних капи. Децу је обухватио страх. Светиљка се гаси. Месечев срп нестаде иза облака. Хвата ме несаница. Око мене је сама пустош и магла. Град је пун сенки и спокоја. Киша пљушти. Ветар дува. Пада грљд. Нигде ни гласа. Само једна свећа упаљена. Звезде ниједне нема. На тренутак ветар утихну, киша ромиња. Светло се упали, па у све куће дође мир. Тачно је поноћ. Сви су превазишли страх и заспали.

Зато добро запамтите: „Када је невреме, није то бескрај, него само загађеност за коју смо баш ми криви.“

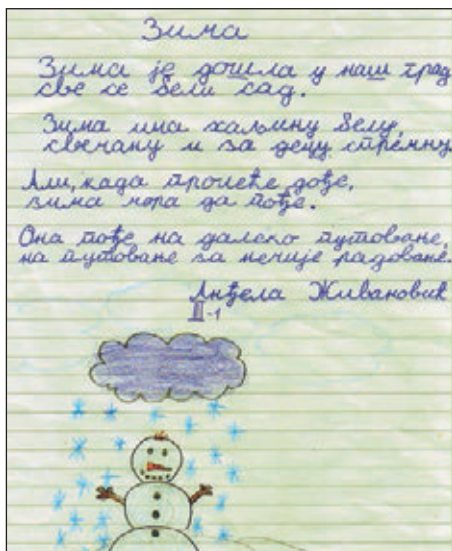
Ивана Јосићевић 4/3

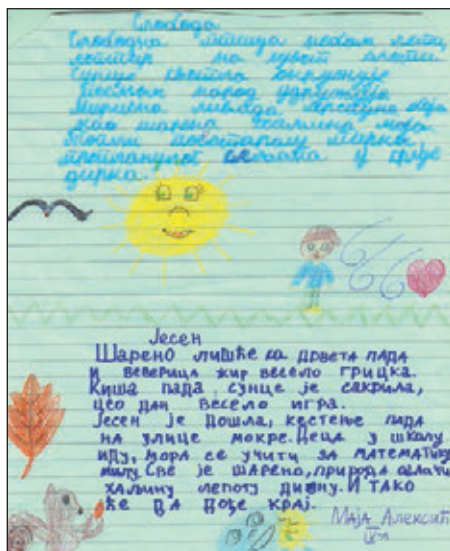
Милица Бокић 4/1

Ања Илић 4/2

Анђела Живановић 3/1

Маја Алексић 4/1

Анастасија Васић 4/2

МОЈ ЉУБИМАЦ

Из кућице уши виरे,
то су уши мога Шиље.
Када ме види, сав раздраган
маше репом и скакуће.
Када му бацам лоптицу,
а он за њом трк.
Дружимо се он и ја
тако већ пет година.
Ову песму пишем ја
за мог Шиљу да се зна!

Огњен Јокић 2/2

ПУЖ

Пуж је животиња мала и чудна,
споро иде али стигне свуда.
Скрива се стално по трави и прућу,
на леђима носи своју малу кућу.
Воли кишу и зелену траву,
кад га уплашиш, рогове увлачи у главу.

Јелена Аксић

НЕЗАДОВОЉНИ ПУЖ

Шетао један пуж,
на први поглед заљуби се и постаде муж.
Није њему лако,
верујте ми, баш је тако.

Жена му је тако бесна,
кућица му много тесна.
Он се често жали,
рогови му мали.

Желео би да му буду већи,
ал' не може из коже утећи.
Он се споро креће,
и желим му пуно среће.

Ивана Јосифовић 4/3

НЕПОГОДА

Дува ветар, пада киша,
а мачка у ћошку јури миша.
Људи беже, не вреди ни од кишобрана
има ту још мана.

Јесте да залива поља,
али умерена киша је боља.
Киша је стару кућу кишила
помислио би неко да ју је живота ли-
шила.

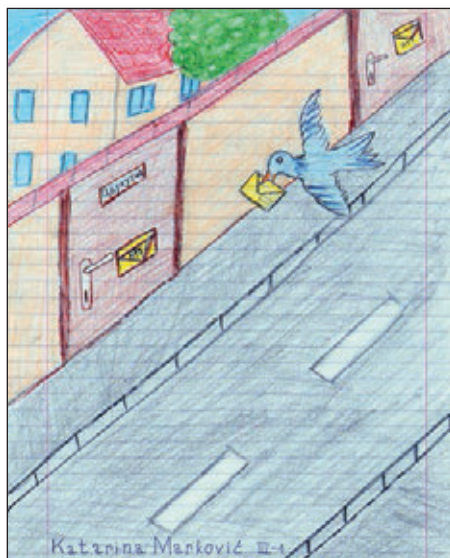
Дува и сипа као из подеране вреће,
јадно ли је ово дрвеће!
Пада киша, хоће град
сад је мокар цео град.

Пљушти као из чесме
шта ли ће још да тресне?
Чешља, прочешљала цео град,
нема никог ко није мокар сад.

Андреа Крњић 4/3

Милица Маринковић 2/3

Катаријана Марковић 3/1

Јелена Ђокић 3/2

Ана Јовановић 4/1

Дубравка Стефановић 4/1

ОПИС СТАРОГ ВУЈАДИНА

Има много песама и прича које смо учили, али ми је најдражи и најлепши лик Старог Вујадина.

Он је био храбри хајдук који је бранио свој народ животом. Борио се против Турака. Имао је два сина који су такође били хајдуци. Стари Вујадин је носио српску народну ношњу. Није желео да ода Турцима људе који су му помагали и који су га сакривали као јатаци. Био је снажан и добар човек. Носио је бињиш од сувога злата када се борио против Турака. Сачувао је свој народ и зато је обележен у историји као Стари Вујадин. Пре је било више добрих људи него сада. Њихов састанак је био на Ђурђевдан, а растанак на Митровдан.

Народни певач га је опевао у песми. О њему смо у школи училе и ја и моја мајка.

Милица Ивановић 4/4

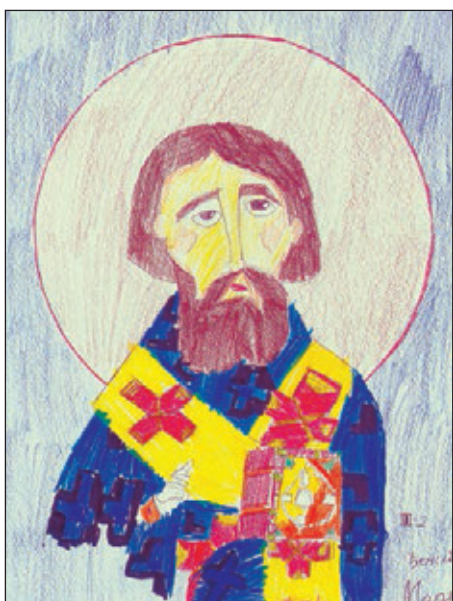
ОПИС СТАРОГ ВУЈАДИНА

Прочитала сам много лепих прича и песама, али највећи утисак на мене је оставила песма „Стари Вујадин“.

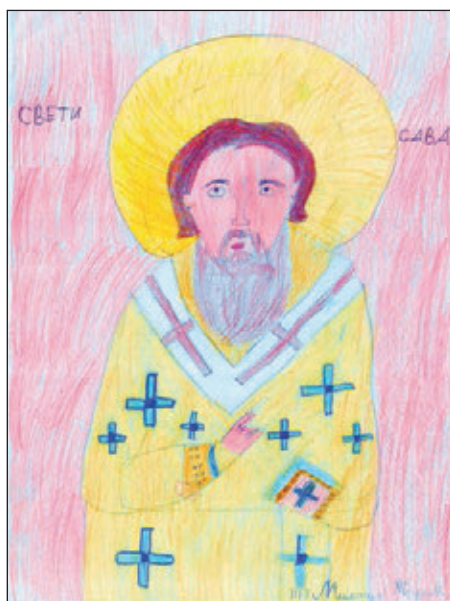
Стари Вујадин је често причао својим синовима да буду добри. Он је био: храбар, поносан, пркосан, снажан, веран, прави пријатељ, спреман за одбрану свог народа. Он је био хајдук. У граду Ливну Турци су мучили Старог Вујадина и његове синове. Он се борио за свој народ. Стари Вујадин је носио широки огртач од црвене тканине са дугим рукавима обрубљеним крзном. Често је причао синовима да не одају друга ниједнога, да не одају јатаке код којих су зимовали и благо остављали, да не одају крчмарице код којих су рујно вино пили. Вујадин је носио скупочено одело и велике бркове. На глави је челенка од дванаест пера. Свако перо је имало литру злата.

Стари Вујадин је лик из моје омиљене народне епске песме.

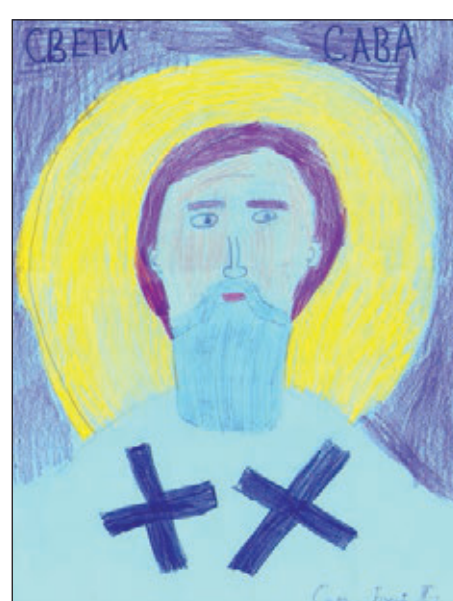
Тијана Обрадовић 4/4

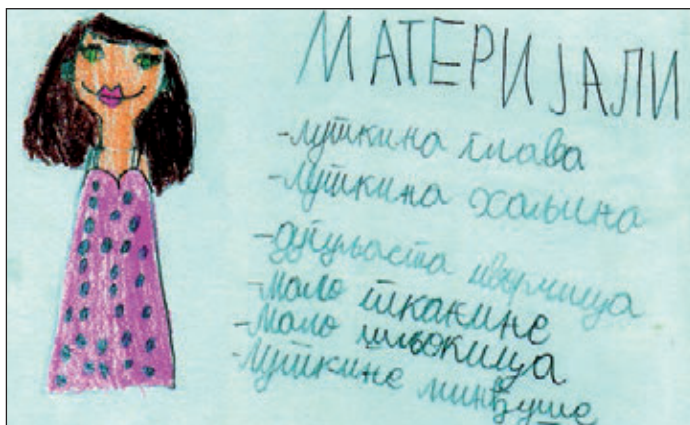
Марко Ђокић 3/2

Милица Тешић 3/2

Сара Ђурић 3/2

Јелена Леонијевић 2/3

Тијана Тодоровић 2/3

ПЕРНАТА ДРУЖИНА

Имам ја два љубимца,
моја два перната мезимца.
Кики кљунић и Лики мунић,
два папагаја мала,
пуни су лепих шара.
Перје им је лепо, меко,
да их воли сваки деко.
Сваки дан мени буде радостан,
кад их гледам, мазим,
па и пазим.

Душан Михаиловић 5/1

ПЕСМА О ПУЖУ

Киша пада, ветар тужно цвили,
из кућице мали пужић вири.

Хладно му је, па рогиће чува,
плаши се да их ветар не одува.

И док се лишће купа на киши,
он забринут мисли.

„Једва чекам да хладна зима прође
и пролеће весело ми дође.“

Иконија Ковачевић 4/3

ПЕСМА О СЕСТРИ

Имам једну малу сестру,
она има другарицу Петру.

Име јој је дала стрина,
најбоља другарица јој је Тина

Име јој је Анка,
надимак Врагоналка.

Александра Васовић 3/1

Михаило Рисџић 4/3

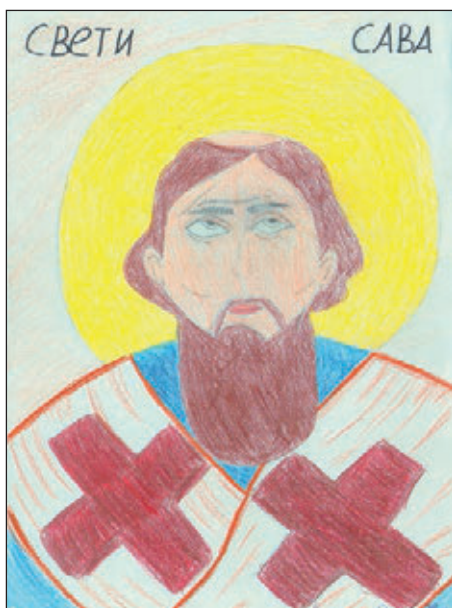
ПЕСМА О БАКИ

Има једна бака
име јој је Љубинка

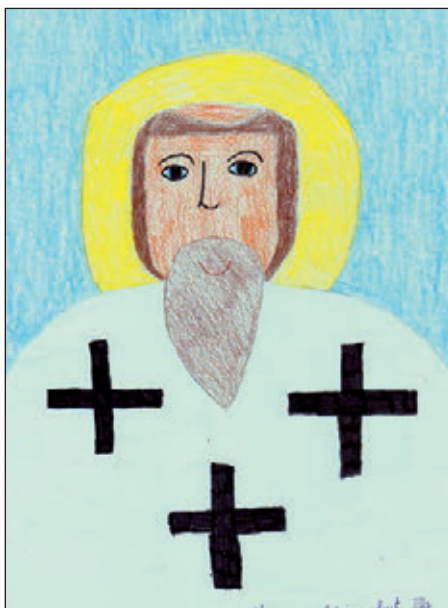
Лако јој иде труба,
надимак јој је Љуба Труба.

Воли да се шали
и увек ми каже:
„Где си, мали?“

Александра Васовић 3/1

Кристијана Рисџић 3/2

Мајдалена Стојкановић 3/2

Ивана Лукић 3/2

Ања Вукајловић 4/2

Душан Симић 4/2

ПОСАО КОЈИ БИХ ОБАВЉАЛА СА НАЈВИШЕ ВОЉЕ И УСПЕХА

Уметност је та која нам шири и помаже да пронађемо сврху свог постојања. Човек у кога се уметник заљуби живеће вечно као идеја савршенства првобитно осмишљена у уметничковој глави, а затим пренета у стварност.

Као мала волела сам да посматрам свог деду како вештим покретима руке меша боје и смело их наноси на платно. У почетку је то све прави кич - све је шарено и нескладно, али касније добија свој облик и то уметничко дело спремно је да својим присуством да просторији мало живота. Била сам запањена његовим радом, али то није било једино што ме занимало. До данашњег дана променила сам много школа, сваки дан замишљајући себе у другачијем издању. Годинама, тај избор се сужавао. Одлучила сам да желим да наследи свог деду, да желим да гледам људе како упиру прстом у моје слике које красе зидове галерија и да слушам звонки смех одушевљене деце. Школа која нуди баш такво образовање, и које ће ми помоћи да своје снове претворим у јаву, јесте уметничка школа. Иза сваке слике и скулптуре на њеним ходницима крије се друга прича, различита осећања можда неизмерна туга или пак неопевана срећа. Свака емоција уткана у вишемесечни рад остаје заробљена у делу, као таква позната само њеном творцу. То је школа која ми отвара многе путеве и уводи на огромна врата уметности.

Волим када затекнем себе са четкицом у руци како дајем стварима вечан живот. Чини ме срећном и бољом особом и зато сматрам да је ова школа одличан избор.

Уметност је занат од којег постајемо духовно богатији, све остало је занемарљиво. Иако мали број људи верује у њу и улаже део себе зарад њеног развоја, под њеним скутом има места за све нас. Надам се да ће се мој рад исплатити, и подстицати друге да крену мојим стопама.

Ивана Смиљанић 8/3

ПУЖ

Ми на себи носимо кућице,
али смо спори као бакице.
Много смо спори, ал' баш нас брига,
нама је важна лепа киша.

У песму са зечевима су нас убацили,
ал' баш нас брига ми смо најјачи.
Имамо два пара пипака,
и то је добро, јер смо јаки као лавови.

Лазар Михајловић

ПУЖ

Не каже се узалуд
спор као пуж,
јер он из себе
испушта лепљиву слуз.

Спор је због слуги,
а када су кишни дани
он се буди.

Његово име римује
се са муж и то је
наш пуж.

Марија Ђукић 4/3

Ивана Миловановић 4/2

Марија Јовановић 4/2

Емилија Томић 4/2

Виктор Савић 4/2

РАНА ЈЕСЕН

Јуче нас је учитељица извела у школско двориште да видимо и осетимо рану јесен.

Небо је било тмурно, а магла се лагано подизала у ваздух. Понека птичица је пролетела као да тражи неко топлије место. Сунце је слабије грејало из облака. На дрвећу у крошњама уплеле су се жута и зелена боја. Испод крошања на земљи лежало је браон лишће, које је већ почело да трули. Осећао се мирис трулог лишћа и влажне траве.

Ја се у јесен осећам помало тужно, јер не могу уживати у игру напољу.

Кристијина Сјасојевић 2/1

ТЕОДОРА И ЊЕН ПАС

Била једном мала девојчица и звала се Теодора.

Теодора није имала браће ни сестара. Родитељи су све чинили да се Теодора не осећа усамљено. Без обзира колико су се они трудили, Теодора није била потпуно срећна. Тако родитељи одлучише да јој за њен шести рођендан поклоне пса. Нико није био срећнији од Теодоре. Добила је малог, округлог, као снег белог пса и назвала га Цица. Она и Цица се више нису раздвајале. Где год је Теодора ишла и шта год да је радила, Цица ју је верно пратила. Родитељи су били пресрећни.

За Теодорин седми рођендан родитељи поново обрадоваше Теодору. Опет је добила другарицу, али овог пута праву сестру.

Јелена Аксић

САВИНДАН

Који је данас дан?
Данас је Савиндан!
Од светог Христа
до светог Саве,
пун љубави обасјан.
Данас је Савиндан!!!

Ивана Лукић 3/2

СВЕТИ САВА

Свети Саво, светитељу,
испуни ми једну жељу,
да будем срећна и здрава
помоћи ће ми свети Сава.

Андријана Печеничић 3/2

Дубравка Стјефановић 4/1

Милица Алексић 4/1

Маја Алексић 4/1

Ана Јовановић 4/1

Анастасија Васић 4/2

УРАДИЛА САМ, КАЗНИЛИ СУ МЕ, МОГЛО ЈЕ И ОВАКО...

Нек' се чује, нек' се зна
Да ја стварно нисам крива
Престрога ме стиже казна
Истина је ово жива!

Нек' сазнају новинари
на вестима нек' се јави
родитељи су претерали,
сад се тата важан прави!

Збор слабије оцене
к'о да је то Бог зна шта?
Напали су сви на мене
Видим - баш ће да ме кошта!

Не фризура и не шминка
О изласку и не мисли!
Као да сам нека клинка,
можда мама мало попусти.

Пери суђе, спремај собу
И орибај све од реда!
Срећом, знам праву особу:
Браниће ме адвокат деда.

Ања Илић 4/2

ЧУДАН ЈЕ ОВАЈ СВЕТ У МЕНИ

Сама помисао да треба написати састав на тему „Чудан је овај свет у мени“, буди ми нервозу. Размишљај о чему да пишем, о овоме, о ономе и сетим се! Па, ево нас, зар не?

У последње време често размишљај шта моји другови, другарице мисле о мени. Након сваког покрета, изговорене речи, страхујем да сам нешто урадио погрешно. Једноставно, имам осећај да сам се избламирао. Пада ми на памет да моји пријатељи мисле ружно о мени. На пример: да сам чудан, глуп, дезинформисан, неедукован, старомодан и досадан. Зашто се то дешава? Да ли је то заправо истина или не? Не разумем. Можда је то само чудан свет у мени, или некакво негативно размишљање које расте? Да ли сам ја, у ствари, песимиста, па видим све црно, без трунчице беле? Све су то моја размишљања, али и некакво тренутно стање у којем се налазим. Ипак, када се све сагледа, стави на једно место, одузме или помножи, ја мислим да постоји логичко објашњење. А то је да сам зрелији од мојих вршњака. Нисам толико зрео и другачији од њих, па да они виде све као зелено, а ја као црвено. То је мало више зрелости, рецимо као зелено и тамнозелено. Имамо заједничка размишљања али и потпуно различита. Е па та „потпуно различита“ ме терају да размишљај другачије. Због тога се разликујем и не уклапам у друштво.

Поделио сам нешто са вама, нешто што сам скоро схватио.

Лука Н. Јовановић 7/3

Тамара Милићевећ 4/2

Тамара Милићевећ 4/2

Лана Лазих 4/2

Лазар Лазих 4/2

ЧУДАН ЈЕ ОВАЈ СВЕТ У МЕНИ

Свако живо биће, од оног микроскопски ситног, најситнијег, до правих цинава на планети Земљи, има неку своју причу, неки свој свет. Чак и она мала бактерија, паразит или не, има свој неки циљ, има разлог зашто постоји. Шта би било да нема ње? Можда друга жива бића не би постојала, можда ми не бисмо постојали, овај свет, ко зна?

Па тако у мени постоји неки јако чудан свет. Има ту туге, досаде па чак и плача који може да боли више од било ког другог насиља физичке природе. Он се споља и не може толико приметити, али изнутра, као да ме неко боду ножевима, као да се боре добро и зло. Они, срећом, нису толико чести. Наравно, у њему има и оног лепог, јако лепог. Подељен је на више краљевства. Постоји краљевство среће, смеха, радости, забаве, туге, досаде, нежности, мрзовоље, дрскости... И сви они спојени су у једну целину којом влада владар, а то сам ја. Ја имам главну реч у управљању, јер само ја могу да одлучим какав ће бити и од чега ће се састојати мој свет, хоће ли бити једноставан или ипак мало закомпликован. Такође и одређујем којим ће путем ићи моје мисли које стварају у свом свету, хоће ли ићи ка ведром небу и златном сунцу, или ка мору пуном таласа где се одиграва велика олуја. У мом свету највише доминирају срећа и смех. Срећа је нешто без чега се не може, док смех тера зло у самоћу. Понекад се ту поткраде и провуче неки лажан осмех, али све у свему он симболизује наду. Каже се да нада умре последња и истина је. У свему постоји неки

делић наде. Као звезда Северњача коју стално можемо видети на небу, тако и наду можемо срести у путу кроз мрачни тунел. Једна строфа из Антићеве „Шашаве песме“ може описати шта се у мојој глави дешава:

„У њој дечаци - кажем - постоје,
Дечаци смеђи, црни и плави.“

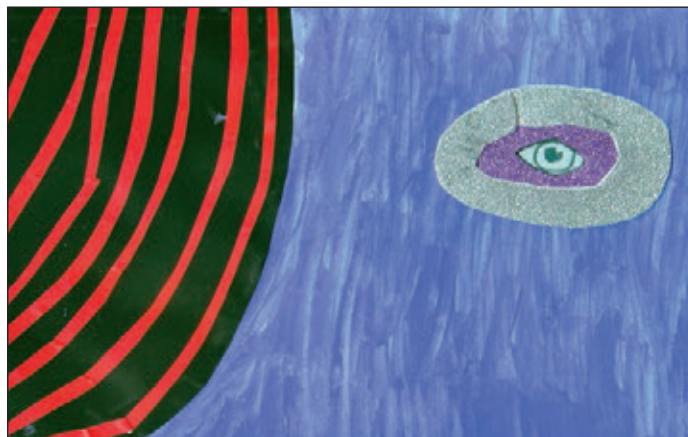
Има тих разних збивања у мојој глави што је нормално за моје године. Преплићу се слике разних дечака и свако од њих носи своју причу, али само један може да стоји на челу, а њега је тешко изабрати. Такође, нормална појава јесте и досада. Она се свуда појављује. Све ми је у неком смислу досадно. Нешто што ми један дан буде супер и забавно, други дан ми је, наравно, досадно. Често нам родитељи замерају због тога и због речи које увек изговарамо „смараш“. И они су били као деца таква. Ми који имамо тринаест, четрнаест или више година стварно би требало мало да се смиримо, да нас и одрасли боље разумеју. Ипак, могуће је пронаћи занимање које неће досадити, неким је то књига, телефон, другари, а мени одбојка. То је спорт у коме уживам и проводим сате на тренинзима, јер једноставно сваки поен који се освоји, осваја се на другачији начин.

Ма колико деловала особама грубо, ипак сам нежна особа која воли да се грли. И све што се дешава у мом свету зачињено је са мало маште и грешака, јер ничији свет није савршен, па тако ни мој.

Андријана Каћанић 7/3

Бојан Стасић 4/3

Андреа Крнич 4/3

Јана Павловић 4/3

Јована Максимовић 4/3

ШТА ЈЕ ТО ШТО МИ НЕ ДА МИРА

Гледам ову тему и размишљам, размишљам о томе шта је заправо љубав. О њој нас нико не учи, али ипак је ту. Нико је не спомиње, а свако је осећа. Управо, љубав ми не да мира.

Шта је љубав? Гледам и мислим, размишљам, али тешко је рећи шта је то заправо. Неки мисле да је то лепота, срећа, други је пак доживљавају као богатство, а неки не знају шта је то.

Моја осећања су мутна као магла. Када приђем оној коју волим, срце ми затрепери, а душу преплави и обгрли благост и радост. Мисли просто лутају, пробијају све овоземаљске границе и отварају нови пут. Тај пут љубави чији је сваки каменчић златан и сваки корак тежак и пун размишљања да ли ме она воли или не воли.

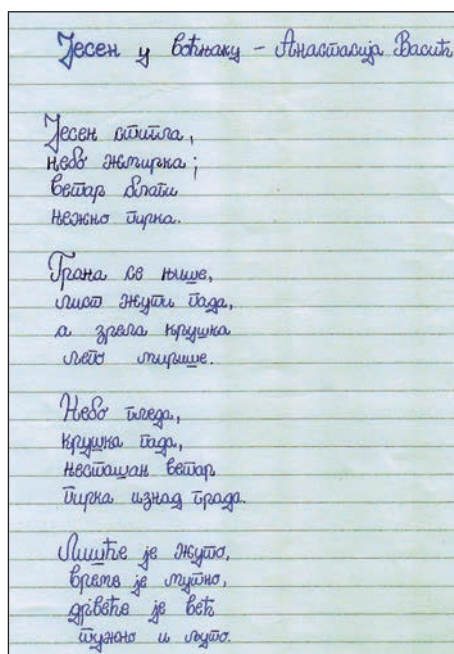
Пут од куће до школе прелазим лако, пут који је дуг скоро километар, а онај мали путешак у мојој глави никако. Често ћутим и правим се да слушам, али када би

ме наставник подигао и рекао да поновим, ја бих ћутао, али и то ћутање не би било обично. Било би онако тајновито и смерно као и сама љубав.

Сада седим и као пишем, а заправо размишљам и стрепим од њених очију попут бисера и њене косе која као да обавија и греје моје срце. Немам снаге. Не смем да јој приђем – плашим се да не чујем оно зло, мрачно, тамно „не“. Када бих зачуо ту реч коју не смем да изговорим, срце би ми као крхотина пукло у милион комадића. Иако претпостављам да ће доћи нека друга и склопити те крхотине срца, то више не би била та права љубав.

Љубав је тајно осећање. Може га осетити само онај ко искрено воли. Док сам писао овај састав, размишљао сам само о њој, али нека и то је лепо, и то је она чаробна љубав. И ако стварно желите да знате шта ја мислим, прво морате пронаћи своје бисерне очи.

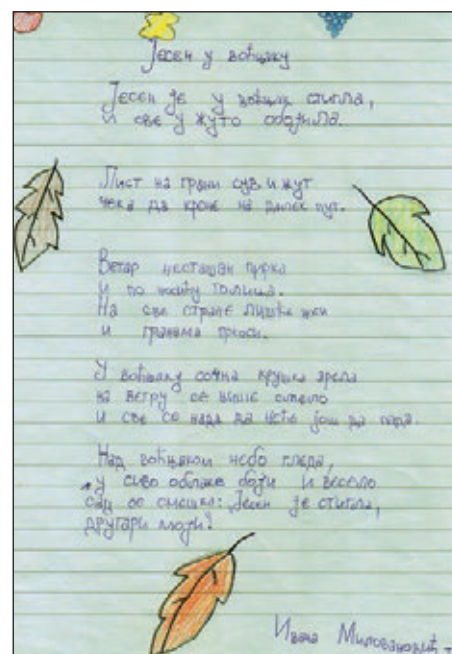
Милош Сивановић

Анастасија Васић 4/2

Бојдан Сивановић 4/3

Ивана Миловановић 4/2

Ивана Јосифовић 4/3

Маја Алексић 4/1

ШУМА ПОД СНЕГОМ

Све је побелело од снега, укључујући и шуме.

Сликарка Зима је, уз помоћ пахуљица, поклонила целој шуми по нешто. Дрвећу је поклонила прелепе капе и шалове, па оно изгледа као људи са белом одећом. Реке и потоци су се скоро заледили, али су свеједно предивни. Зелена трава се претворила у белу од толико снега. Јелке изгледају као снежне краљице у својим зелено-белим хаљинама. Пахуље се пресијавају на сунцу, па шума изгледа као да је попрскана шљокицама. Појави се понека залутала животиња, у потрази за храном.

Шума је зими много лепа, мирна, бела, чиста и светлуцава.

Јелена Аксић 4/3

ЧУДЕСНА ЋУД ПРИРОДЕ

Кад моћна природа
покаже чари,
некоме се свиђа,
а неко за то не мари.

Од јутарњег сунца
што кроз прозор ме пробудило,
дан се претворио
у тотално лудило.

Дувао је ветар врућ,
и ломио гране,
а прозоре отворене,
претворио у полупане.

Киша је тукла,
све што јој се дало,
тукла је она
и велико и мало.

Ал' на крају
и киша је стала,
дугиним бојама
природа нас обрадовала.

Мајdalena Сивановић 4/2

ЂАЧКА ПЕСМА

Као јуче да је било
кад' сам први разред била.
Учили смо азбучицу
и о Вуку Караџићу.
Прва слова, прве речи;
нема краја мојој срећи.
Године су пролазиле.
Све више учим;
хвала драгом учитељу
што нас лепо учи.
У четврти разред идем,
са лакоћом носим књиге.
Све је лакше, све је боље,
учим вредно пуна воље.
Ђачки дани најлепши су,
и они су пуни среће;
штета што ће брзо проћи,
и постаћу дете веће.

Ана Јовановић 4/1

Душан Габић 4/2

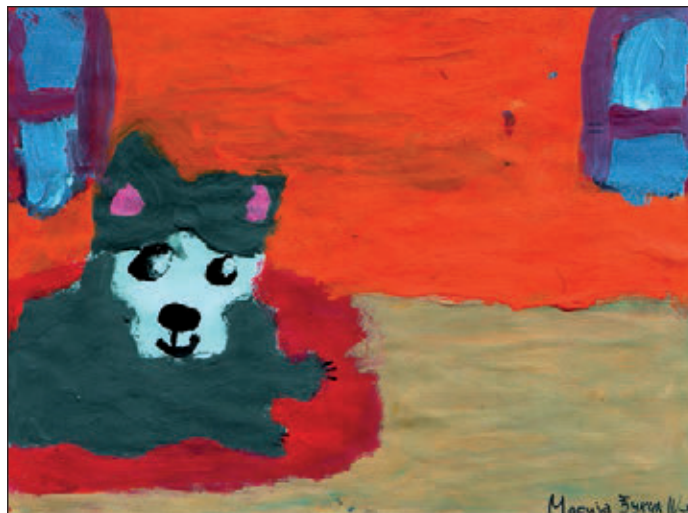
Филиј Живановић 4/2

Ива Максимовић 4/2

Лазар М. 4/3

Марија Ђукић 4/3

ДОЖИВЉАЈ СА ЛЕТЊЕГ РАСПУСТА

Са настрпљењем сам ишчекивала крај школске године и почетак летњег распуста. Дошао је и тај дан. Била сам веома срећна.

Прве дане сам проводила углавном код куће играјући се са сестром и другарима из улице. Играли смо друштвене игре, возили бицикле, ролере, слушали музику. Дани су одмицали. Дошло је време и за прави одмор. Одлазак на море. Као и претходних година и ове године сам ишла са својом и теткином породицом. Обишли смо већи део црногорског приморја. По први пут посетили

смо Улцињ. У њему се налазе занимљива места попут Аде Бојане, Старог града, Мале и Велике плаже. Улцињ је туристичко место са најлепшом пешчаном плажом. Сам улазак на плажу био је божанствен. Стаза је водила до мора. Са обе стране стазе је засађено цвеће. Све је тако чисто. Стигли смо до плаже. Ставили смо ствари на лежаљке, поскидали одело и правац купање. Али изненадила сам се. Вода је била топла, без каменчића, али веома плитка. Са сестрама сам шетала до бова. Тек од бова смо почеле да пливамо. Међутим, опет сам додирнула дно. Постало је поново плитко. Било нам је смешно и занимљиво. Сакупљали смо шкољке у води и на копну. На плажи се налази велики број туристичких објеката, ресторана. Играли смо одбојке на песку, јели сладолед...Посматрали смо и залазак сунца. Нисмо ни приметили како је време брзо прошло. Спаковали смо се и кренули. Били смо тужни.

Надам се да ћу бар још који пут посетити Велику плажу у Улцињу.

Александра Вујић 4/4

Милица Стевановић 4/4

Соња Јовановић 4/3

Бранислав Јовановић 4/3

Милош Мијаиловић 4/3

Ненаг Максимовић 4/3

ОДРАСЛИ СУ ЗАИСТА ЧУДНИ

Одрасли често заборављају на уживање у свом послу и животу. Тежња ка вишем статусу у друштву и повластицама истог неке људе доводи до потпуне посвећености свом послу, где не постоје емоције или жеља за неком другом, можда бољом, опцијом.

Одрасли су баш као гусенице. Док су мале, оне пужу, играју се од биљке до биљке онако без сврхе, просто јер им је то занимљиво. И што више расту, проналазе своју сврху, а онда се претварају у лептире који покушавају да рашире своја крила више од свих осталих, да пронађу свој циљ. Мада, има и оних који лутају бесциљно.

„Одрасли су заиста чудни!“, помислио је једном Мали Принц, па како и не би. Ја сам, на пример, стигла до половине задатка и већ сам се збунила. Понекад помислим: „Срећа је што сам још дете и не морам да бринем о стварима о којима одрасли брину.“ Неки од нас гледају на свет одраслих као на идеално место где могу да раде све што пожеле. Али у свету одраслих постоје разне предрасуде о томе каква особа треба да будеш. Они лако поводљиви обликоваће се по друштву и тадашњим стандардима. Прави пример за то може да буде Фема из драмског текста „Покондирена тиква“. Е, баш то је и била – тиква! У њеном лику видимо шта је то малог-

рађанство и поводљивост. Покушава да буде „ноблес“, а заправо је само једна необразована жена „у годинама“, која жели виши статус у друштву и до њега покушава да дође на најглупљи могући начин. Кажем ја – тиква!

Али има и одраслих који, насупрот Феми, немају ни мало поштовања према себи – то су прави друштвени црви. Сигурно знате о ком типу људи говорим, то је тип човека какав је био Червјаков, а његово славно име нам све говори. Улизивање, непоштовање самог себе, страх од осуде и губитка државне службе, начинили су га правим друштвеним црвом. Његов безначајни живот га је одвео у исто тако безначајну смрт.

Друштво се некад окрене против оних који бирају другачији пут. Пример за то је сатира „Мртво море“ где су критиковали песника и сваког ко је желео да унесе нешто ново у ту средину. Људи могу бити веома окрутни и осуђивати друге. Неки не исказују своја права осећања и мишљење јер се плаше да неће бити прихваћени.

Одраслима некад треба само мало простора, сопствена планета на пример, мало времена и самоће да схвате да греше, али не могу увек добити такву прилику.

Тара Марковић 8/2

Александра Вујић 4/4

Соња Јовановић 4/3

Тијана Симић 4/4

Стефан Вимић

УВЕК ЈЕ ВАЖНО КАКО ЈЕ КАЗАНО

Језик је национално обележје, али исто тако и обележје сваког човека.

Речи могу да повредe, некад више него сама дела. Сви људи су повезани једном истом особином, а то су емоције. Емоције нас чине онаквим какви смо, праве нас људима. Понекад и нисмо свесни колико некога боле наше речи, све док то не осетимо на својој кожи. Живот доноси свима нама различите препреке и неки немају довољно снаге и самоуверености да те препреке сами пређу. Е, ту је заправо моћ речи. Својим речима неке можемо подићи самопоуздање и уверити га да може боље, а такође можемо учинити и супротно. Зато је „уек важно како је казано“!

Наш језик потиче од нашег поштовања према самом себи и увреде на туђи рачун неће учинити да се ми осећамо боље (посебно не особа коју смо увредили), тако да су увреде сасвим сигурно непотребне.

Толико времена у животу протраћимо у причању, а заправо не кажемо ништа. С друге стране, људи ћутање схватају као мудрост иако није увек тако. По тој логици,

ако нас неко малтретира, треба да ћутимо и чекамо да то прође. Наравно да не! Кад имамо неки проблем, треба да тражимо помоћ и подршку других људи јер човек не може ништа сам.

Понекад можемо намере других људи схватити погрешно и тада нас речи увреде иако немају велики значај. Критике су добра ствар јер нам указују на наше пропусте које треба да надокнадимо (наравно, када су на месту). Мада, људи нам понекад не остављају простора да објаснимо своје незадовољство већ нам одмах упуте критике које нисмо заслужили. (Бити добар пријатељ не значи подржавати одређену особу у сваком тренутку, прави пријатељ ће ти указати на грешке које правиш.)

Језик и речи су настали да би повезивали људе, а у данашње време раде супротно. Постајемо све неповерљивији, затварамо се у себе и не остављамо себи избор.

Живот је исувише компликован, а ми смо још компликованији, па зашто га не бисмо олакшали са неколико лепих речи упућених људима које волимо?

Тара Марковић 8/2

Михаило Ристић 4/3

Милош Мијаиловић 4/3

Александра Вујић 4/4

Анђела Миловановић 4/4

УВЕК ЈЕ ВАЖНО КАКО ЈЕ КАЗАНО

Колико је пута свако од нас рекао нешто што не мисли и притом повредио другу особу? Колико пута смо ми били повређени због туђих речи? Зар неке ствари не би могле бити изречене на безболнији начин?

Не волим лицемерје. Од оних сам особа које увек кажу оно што мисле јер која је сврха нашег постојања ако се нећемо борити за правду? Језик је највеће богатство неког народа и своје мишљење исказујемо управо речима, али чему то када се највише пажње обраћа на прекоревање других људи и вређање.

„Речи треба мерити, а не бројати“, каже народна пословица. Није важно колико дуго смо причали, већ колико смо рекли. Ако су у друштву битни они који пуно причају, а заправо ништа не кажу, онда бих радије ћутала. Њихова душа је сигурно исто тако безначајна као и њихове речи и вапи за побољшањем.

Англо-српски је доста заступљен у нашем говору. Чини се да више поштујемо речи из страних језика и нисмо „кул“ ако их не користимо. Да ли се стидимо свог језика? Да ли га довољно чувамо од заборава? Док се неки народи боре за свој језик, ми више користимо речи страног порекла уместо наших.

Из разговора са неким људима може се видети колико су озбиљни. На основу њиховог говора откривамо многе ствари које се тичу њиховог карактера. То значи да је увек важно како је нешто казано, а самим тим и ко је казао.

Моћ језика је бесконачна. Истим речима се могу исказати различите ствари и због тога треба обратити пажњу на начин казивања и употребу речи.

Сара Пурџић 8/1

Иконија Ковачевић 4/3

Тамара Кајић 4/4

Александар Вукајловић 4/3

Милош Мијаиловић 4/3

Сања Јовановић 4/3

ОДРАСЛИ СУ ЗАИСТА ЧУДНИ

Одрасли не разумеју да нам некад превише бране и заборављају да су тинејџерске године најлепше и да се никада неће вратити.

Кад погледамо одрасле са стране, сви изгледају исто, као нека колонија којој је сваки дан исти. Али нису они криви, то је последица обавеза, друштвених односа, па им не можемо много замерити. Међутим, постоје они људи који претерују у свему, због новца, положаја у друштву, страха, љубоморе... Постоје одрасли који су заиста чудни. Због новца, људи раде доста погрешних ствари, као на пример Фема из Стеријине комедије „Покондирена тиква“. Она је због новца који је наследила од покојног мужа умислила да је посебна и вреднија од осталих. Покушава да заборави своје порекло, промени своју прошлост и да буде „ноблес“. То је погрешно – не може се променити прошлост јер то је такође део нечије личности и чини је посебном.

Насупрот Феми која има висок его, упознали смо чиновника Червјакова који нема ни трунке достојанства.

То би рекао свако ко једном прочита текст „Чиновникова смрт“. Али кад боље размислимо, схватимо да је можда имао разлог за то досадно извињавање. Можда је разлог био страх од избацивања из службе, од тога да своју породицу остави без хране и дома. То можемо да разумемо, али толико понижавање и смрт од страха не можемо да оправдамо.

Затим, имамо људе који као неки инсекти, сви исти, без жеље за икаквом променом, траже разлог за клеветање оних који се на неки начин издвајају. Било да сте сликар, песник или научник, увек ће се наћи неко да вас обесхрабри, као у сатири „Мртво море“. Али, како кажу, ако нешто радите, а сви вас воле, знајте да нешто није у реду. Зато треба саслушати и добре и лоше коментаре. Они добри ће нас подстаћи да будемо још бољи, а на оне лоше ћемо се насмејати.

Сви људи греше и исправљају грешке. Ако их не исправљају, самим тим праве нове.

Николија Вуковић 8/2

Катарина Марковић 4/1

Анастасија Акановић 4/1

Јана Јеленковић 4/1

Анастасија Ивановић 4/4

Емилија Ђокић 4/4

ПРИЧА ЗАБОРАВЉЕНЕ ИГРАЧКЕ

Седим у углу сасвим сам. Никога нема да се игра са мном. Пун сам прашине и паучине, али ипак схватам зашто је то тако. Она је одрасла и више се не игра играчкама.

У њене руке сам доспео на веома занимљив начин. Када су се њени родитељи венчали, њен тата је њеној мајци купио мене. Било ми је чудно како старије особе могу да имају играчке, али схватио сам да се иза тога крије велика прича. На свет је требало да дође она, моја власница Милица. Хтели су да ме поклоне њој. Био сам срећан јер сам знао да ћу добити једног новог, малог пријатеља ког ћу моћи да чувам.

Мала несташна девојчица је 10. 9. 2003. године дошла на свет са сузама у очима. Зашто плаче? Да ли се повредила? Не, ипак није, сазнао сам, свако дете које дође на свет, прво заплаче. Ух, какво олакшање!

И даље памтим када ме први пут запазила на кревету и узела у руке. Била је толико срећна и весела.

Чекај... Зашто је она виша од мене? Зар не треба ја да бринем о њој, а не она о мени? Нисам знао да ће почети да расте... Мислио сам да ће остати онако сићушна. Али, нема везе, прихватам је каква год да је – она је, ипак, мој најбољи пријатељ.

И, тако, време је пролазило, а на њу је утицало нешто. Чуо сам да се то зове пубертет, ваљда. Постала је мрзовољна, љута, некако другачија. Да ли је то опасно? Хоће ли све бити добро? Памтим је као срећну и раздрагану девојчицу са осмехом на лицу, а не овакву.

Чекао сам. Чекао сам да ме узме и да се игра са мном као некада, али то се није десило. Имала је превише обавеза, школа, оцене... Много пута сам могао да је чујем из оног угла, прекривен гомилом играчака, како другарици поверава своје мисли.

Дан као и сваки други. Лежао сам и чуо њен глас: „Јој, требало би да почнем да се пакујем за селидбу!“

Помислио сам: „Куда ли сад идемо? Неће ме ваљда напустити.“ Док ми се та мисао вртела по глави, чуо сам нешто чудно. Остале играчке су вршиале и приметио сам да иду у кутију. Уплашено, сам гледао. Видела ме! Опет јој се на лицу појавио исти осмех који је имала и оног дана када смо се упознали: „Како сам могла да заборавим на тебе, медо Боби!“

Никада нисам био срећнији. Ја, меда Боби, више нисам заборављена играчка.

Милица Крсмановић 8/1

Ивана Чворовић 4/4

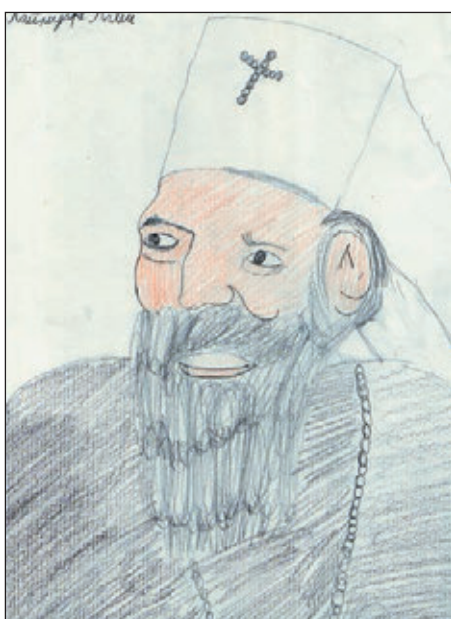
Анђелија Марјановић 4/4

Ивана Чворовић 4/4

Милица Ивановић 4/4

Немања Јовановић 3/2

Никола Ђерућ 3/2

Стефан Цвијић 3/2

Хелена Барайовић 3/3

Јован Јевђевић 3/3

Марко Савић 2/1

Милица Стевановић 4/4

Тијана Обрадовић 4/4

Оињен Гаврик 2/2

Дуња Шкрњић 3, Перућац

Милица Ђокић 4/1

Јана Павловић 4/3

Лука Ђокић 4/3

Ђурђина Васиљевић 2/3

Сара Ђурђић

Сања Марковић

Мајdalena Сивановић 4/2

Викиор Саковић 4/2

Јана Павловић 4/3

Павле Танасијевић 1 разред, Перућац

Катјарина Пурковић 2/1

Тамара Јовановић 2/1

Анђелија Марјановић 4/4

Тијана Обрадовић 4/4

Марко Савић 2/1

Андреа Крњић 4/3

Јована Максимовић 4/3

Зоран Арсенијевић 2/1

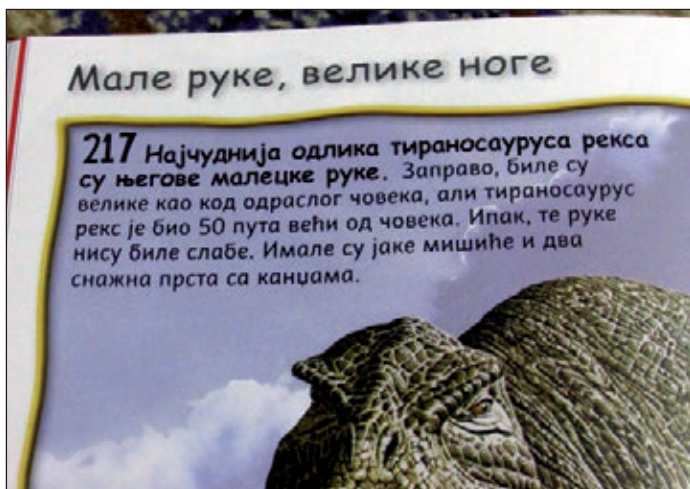

Лена Ђуровић 8/4

Марко Пејковић 8/4

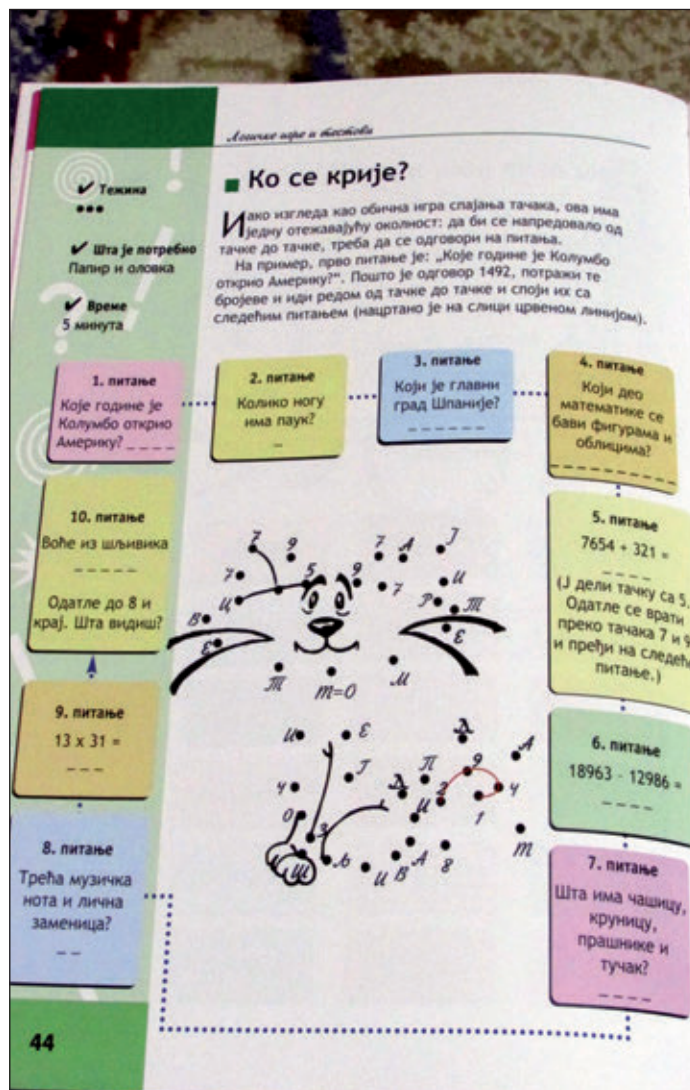
ИЗ НОВИХ КЊИГА У ШКОЛСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Животиње кроз чудесне чињенице

Јефимија, прва српска књижевница

Логичке игре и тестови за децу

Сара Вујовић 5/1

Теодора Васић 7/1

Сара Вујовић 5/1

Милица Зарић 2/3

Мајdalena Сивановић 3

Милица Ивановић 4/4

Емилија Ђокић 4/4

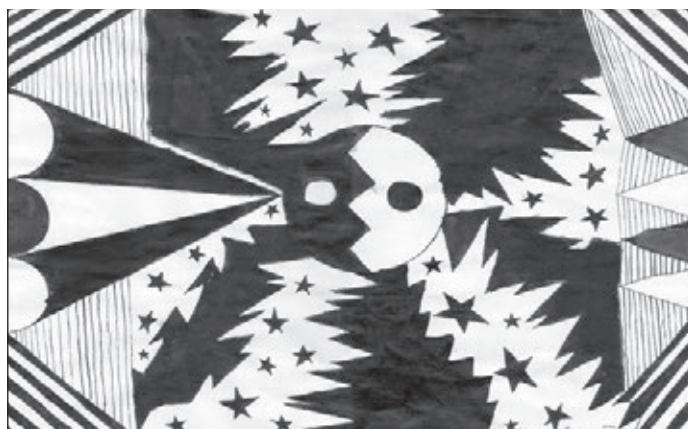
Анастасија Ивановић 4/4

Иван Марковић 4/4

Тијана Сјасојевић 8/4

Катјарина Појовић 8/4

